

Kringelfjords-Nytt

Nyheter och information
för dej som bor i
Kringelfjorden
— eller gästar

**SÄRNA-IDRE
GRÖVELSJÖN**

31:a årgången 1986 – 2017

Utkommer 2 gånger om året • Vinter & Sommarnummer

Foto: H. Forsslund

**VINTERSÄSONGEN
2017-18**

Går du
i skoter-
tankar?

VI HAR BÅDE NYA & BEGAGNANDE MASKINER!
VERKSTAD • KLÄDER • TILLBEHÖR
Välkomna till vår butik i Idre!

Vi erbjuder våra kunder kvalitet, komfort, säkerhet och ett gediget kunnande. Vår utmärkta service får du på köpet.

ski-doo **LYNX** **can-am**
SKI-DOO LYNXHALLEN IDRE
Industriområdet • Tfn 0253-205 01 • www.idreskoter.com

Allt inom
BYGG!

Vi sätter stor ära i att uppfylla dina önskemål!
Välkommen med din förfrågan!

Allt inom
PLÅT!

- Grundarbeten
 - Nybyggnationer
 - Om- och tillbyggnationer
- både inne och ute

BYGG 073-693 40 07 PLÅT 073-693 99 04
matsbygg@spray.se

*Vi utför allt inom plåt
både utvändigt och invändigt
efter dina önskemål!*

Naturlig dans och en människa på glid...!

Att få vara både åskådare, publik och deltagare när naturen spelar upp till dans...

Foto: Björn Jonsson/
Grövelsjöns Fjällstation

Jag sitter i skrivandets stund hemma i Tyresö och funderar på en bra inledning till detta vinternummer. Det är i början av oktober. Gårdagen bjöd på ett strålände väder sol, plus sexton grader och vindstilla.

I dag visar sig vädret från en helt annan sida...

Vinden låter träden vaja fram- och tillbaka, i bland vackert vajande som rätt vad det är går över i ett häftigt ruskande och i bland ett oroande djupt bugade.

Jag har just kommit in efter att ha varit ute och kapat upp en stor asp som bugat sig lite för djupt med resultat att han dråsade omkull tvärs över gatan utanför. När jag hukande i vinden gick tillbaka med motorsågen till min redskapsbod nere i min pyttelilla dal såg jag något ovanligt.

Två snurrande färgglada lövpelare som steg flera meter upp mot den grafitgråa himlen. En virvlade upp vid vår lilla damm och en strax nedanför i den lilla "dalen", helt oberoende av varandra och bakom mot grannens tomt vajade träden av och an.

Jag stannade till och hann få en kort glimt av de två färgglada solodansarnas piruetter mot den höga baletten av vajande träd vid tomtröns innan lövpelarna sjönk ihop och löven blåste iväg mot okända mål. (Förhoppningsvis in till grannen).

Så fick jag mitt uppslag till denna inledning. "Naturen spelade upp till dans".

Och nu när du läser detta så har säkert åtskilliga snöstjärnor dansat fram över fjäll och skog och snön ligger tjock i Kringelfjordens skidspår och fjällanläggningarnas backar.

Ibland kommer vintern tidig...

Visst har jag varit med om ett par decimeter snö en gång i mitten på september, men vinter med skidföre var det knappast.

Däremot har jag åkt skidor i fint "vår-före" i mitten på oktober uppe i Grövelsjön.

Det var på den tiden Tore och Anne Westergård drev Lövåsgården uppe i Lövåsen. Berg & Dahl hade fått i uppgift att anordna en veckas kurs som var en del i ett ledarutvecklingsprogram åt blivande klinikchefer inom landstinget.

Naturligtvis skulle jag tillsammans med min kollega, skidvirtuosen Tommy Bolic delge Anne och Tore programinnehållet och planera veckan på plats i Lövåsen.

När jag avtalade tid med Tore så sa han — Ta med skidor för här är fint skidföre redan.

När vi kom upp till Lövåsgården var det minst 30 cm snö som gnistrade i månskenet.

Dagen därpå sken solen från en klarblå himmel, Anne fyllde våra ryggsäckar med termosar med varm choklad och härliga mackor.

På med skidorna och upp på fjället och upp till Oskarstugan, den lilla raststugan i dalen mellan Västra Barfredshägna och Störvätteshägna.

Mycket uppför var det men det har man ju igen på hemvägen. Lunchen intogs mot stugans solsida. Stugväggen var lika varm och len som chokladen, och det droppade smältvatten från taket. Var det mars eller oktober? En minst sagt märklig upplevelse! Som jag varken upplevt förr eller senare.

På hemvägen ville Tommy prompt att vi skulle upp på Barfredshägna för att få som han sa "bättre skjuts" ner till Lövåsen.

Vi satte på stighudarna och var snart uppe på toppen.

Vi rev av hudarna och började nerfärden. Tommy först i snygga runda Telissvängar mellan alla uppstickande stenar. Jag efter i mina lite speciella varianter av telissvängar. Gick väl sådär!

Man kunde ha gett mig tillnamnet "Stenis", inte efter vår berömda slalomkung, Ingemar Stenmark, jo kanske om vi tar bort Ingemar och behåller Stenmark.

Jag hann inte med i svängarna mellan stenarna utan det blev en del "stenmarks-åkning" som räfflade skidbelagen ordentligt, vilket jag var tacksam för då det höll nere farten. Trots detta gjorde jag en riktig praktturpa på slutet och gled på mage sista biten in på gårdsplanen.

Foto: Gustaf Forslund

Fasen Hasse, du är verkligen en kille med glid, du åker ta mej fasen bättre på mage än på skidor, var Tommys glada hälsningsfras där han stod och väntade på mej.

Okay sa jag, du vann!

— Men det är inte så dumt att komma tvåa heller, svarade jag, min familj tillhör ett segt släkte, jag har förfäder med samiskt påbrå och de lär ursprungligen ha utvandrat från Kolahalvön vilket kan vara orsaken till vår seghet!

En annorlunda byllning till vintern

Den vintertid nu kommer med snö och fågning stor. Du nalkas, ljuva vinter, då tankar om snö och skidor gro. Med snöfingrar som livlig svärma till is allt som varit blött, sig vinterns vingar närma, och allt blir återfött.

De fagra vita gnisterängar och snötyngda vita träd, och fina telemarksvängar nedför fjällets branta städ, de skola oss påminna Guds godhets rikedom, att vi den nåd besinna som räcker året om.

Man får sån lust att sjunga om denna vår vita brud, skall icke även då vår tunga lousjunga Herren Gud? Min själ, upphöj Guds ära, stäm upp din glädjesång till den som vill oss nära och fröjdas vintern än en gång!

Den blomstertid nu kommer är en psalm från år 1695 med text av Israel Kolmodin.

Den har skrivits om flera gånger. Nu senast, alltså 2017 av en "poet" som längtar ut i spår och backar.

Vill du läsa hela tidningen i färg?

Då kan du gå in och hämta hem tidningen på hemsidan som pdf. www.kringelfjordens-stugby.se
Välj Kringelfjordsnytt i menyraden.

En trevlig vintersäsongs önskar:

Hans Forslund och
- Kringelfjordens Samfällighetsförening
- Kringelfjordens Skid- & Friluftsförening

KRINGELFJORDS-NYTT
Redaktör och ansvarig utgivare:
Materialadress:
Hans Forslund
Kringelfjordens Samfällighetsför.
Slaggvägen 15
135 55 Tyresö.
Telefon: 070-683 78 44
hans.skidofriluft@
kringelfjordens-stugby.se
www.kringelfjordens-stugby.se

OMSLAGSBILD:
Byggnings - Kringelfjorden
Foto: H. Forslund

Vintertankar

Eller: - våra känslor för snö...

Text: Hans Forsslund

Våra känslor för snö varierar helt klart med ålder och var i landet vi bor eller växt upp.

Barndomens snö- och vinterkänslor är nog de som gett oss några av de starkaste och mest positiva minnena.

När vi var barn frös vi sällan, tänkte heller överhuvudtaget inte på att dagarna blev kortare. Speciellt vi som bodde i den mellersta eller norra delen av landet.

Visst har de flesta härliga snöminnen från barndomen även om de vuxit upp i landets södra delar.

Det finns år med snö även där och man förtränger dis och regnvintrarna och minns mest barndomens lekar i härlig vit snö.

Helt klart är att snö och vinter i första hand skapat många av de härligaste barndomsminnena för de flesta av oss.

Vem minns inte glädjen över vinterns första flingor som sakta singlar ner från himlen och som vi sprang runt och försökte fånga med munnen. Härliga dagar med kana, tefat- och källkänning.

Man kom hem med blossande varma kinder, fast det var minus tjugo grader ute. Isbitar dinglade från lovika-vantens skaft vilka man glatt stod och tuggade i sig i väntan på att mamma skulle hjälpa en av med snöiga pjäxor och kläder.

Sedan vankades det nybakta bullar och varm choklad med skinn på mmm!

Foto: H. Forsslund

Vem minns inte de första skidorna och skidturerna...

Som liten bodde jag i en liten by tre mil norr om Örnsköldsvik, byn heter Dombäck. Det fanns inte så många jämnåriga lekkamrater i byn så jag lekte mycket ensam vintertid.

Den närmaste var den ett par år äldre Erik Olsson vars tomt gränsade till vår. Övriga lekkamrater var Handlarens dotter Aina som bodde på övervåningen av "Harrys Livs" och Yvonne Hedlund som bodde på andra sidan Gideåvägen.

ibland lekte jag även med frikyrkopastorns dotter Kari som bodde i en lägenhet i kapellet.

En dag kom Erik skidande över staketet och frågade om vi skulle åka skidor och göra spår?

Jag hade ännu inte fått några skidor så jag ljög; - har inte tid, i morgon kanske jag hämtar ner skidorna.

När Pappa Axel kom hem från pappersfabriken i Husum så var jag genast på honom om att jag skulle åka skidor med Erik nästa dag, men inte hade några skidor.

Jag fick följa med upp på vinden och leta efter skidor. Det fanns flera par att välja på men alla var egentligen för långa för en sexåring, men nöden har ingen lag. Kortaste skidorna togs ner men även de var en halv gång för långa för mej.

Skidorna var uråldriga och hade som bindning en bred tåögla av läder att stoppa pjäxan in i. Skidbrättena var helt raka som spjutspetsar, så skall väl inte ett par skidor se ut, det visste jag och det oroade mig.

Jag minns att pappa Axel lugnade mig och sa att i morgon kommer skidbrättena vara böjda. Jag minns att pappa Axel kokade upp vatten som han sedan stoppade ner skidspetsarna i för att mjuka upp. Böjde sedan upp spetsarna, gick sedan ner i vedkällaren och satt i dem i spänn.

Dagen därpå satt jag på mig skidorna vars basade brätten tyvärr nästan återgått till den raka formen igen. Tog bambustavarna som räckte mig till örönen. Jag hade egna skidor nu! Och skidade mycket stolt och glad, om dock med vissa svårigheter nu över staketet till Erik.

Erik kom ut på förstubron med sina nya fina skidor som hade riktiga spännbindningar.

Erik gapskrattade åt mig och sa att han aldrig sett en skidåkande fågelskrämma förut.

Erik hånade mig med den äldres självtagna rätt mot den yngre. Min glädje och stolthet var utplånad och efterlämnade ett av barndomens djupa sår som bara läker sakta och efterlämnar ärr som finns kvar hela livet.

Vad jag minns så tog vi oss mödosamt till Kapellbacken.

Snön måste varit mer än meterdjup eftersom man bara såg översta delen av vår granne Olssons staket.

Kapellbacken var en liten backe som började vid baptistförsamlingens kapell, där jag för övrigt gick i söndagsskola och som ordnade julfester där man fick en godispåse. Julfesten är tyvärr ett av de få minnen jag har från den skolgången!

Övningarna i Kapellbacken kan man väl knappast kalla skidåkning, i alla fall inte för min del.

Foto: Björn Jonsson/
Grövelsjöns Fjällstation

Jag kravlade mest hjälplöst runt i den djupa snön och hade svårt att ta mig upp.

Vi flyttade sedan ut på ut vägen från kapellet er mot Harrys Livs, här var det mindre med snö men en fin slät lutning.

Men min skidåkning blev knappast bättre! Efter några (av mej) misslyckade försök tröttnade Erik på mig och min skidåkning och skidade hem.

Erik satt säkert redan och drack varm choklad med vispgräddor när jag stappande tog mig in på gården hemma igen.

Jag åkte aldrig skidor med Erik något mer den vintern. Jag trampade upp egna spår och tävlade med mina fantasikompisar. Då kunde jag vara bäst, stjärnan i laget som alla hyllade!

"Fågelskrämman" Lill-Hasse - på väg till kapellbacken måne?

Foto: Fotograf okänd

Barn har oftast en härlig fantasi och visar många gånger stort mod när det gäller att testa saker.

Ofta förväxlar barnet mod med dumdristighet, men viljan att testa roliga och spännande saker tar ofta överhanden, och ibland går det som det går!

Text H. Forsslund

Jag har några lyckade sådana minnen och ännu fler misslyckade. Men det är ju så barnen lär sig.

Hoppbackens mysterier...

Ett par sådana exempel minns jag väl från Stockholmstrakten.

Vi bodde i en trevlig nybyggd hörnlägenhet i Aspudden med utsikt över den stora Aspuddsparken. Parken låg i en dal med sluttande skogbeklädda sidor. På den brantaste sidan var väl fallhöjden ca tjugo meter.

Efter den sidan gick en parkväg som sluttade svagt uppifrån gatan och ner mot dalen. Parkvägen delade branten i två delar som dessutom var trädfria. Den undre delen var något kortare än den övre.

Som gjort för en hoppbacke.

Vi var ett gäng på sådär åtta tio ungar som bestämde att vi skulle tävla i backhoppning. Gurra lovade att den som hoppade längst skulle få låna hans fina julklapps kälke en hel dag. Det var en bob av märket Dalapilen, en lækker skapelse som vi alla beundrade och åträdde. Dalapilen var tvåsitsig med ratt och broms och sitsen var i mahogny, dessutom gick medarna upp i stora eleganta runda bågar i fören innan de fästes i fronten. Det var en källkarnas Porsche!

Nu skulle hoppbacken testas

och försöka hitta de bästa hoppstilarna innan den riktiga tävlingen skulle börja.

Den övre backen från gatan skulle ge ordentlig fart ner mot parkvägen som skulle bli ett naturligt hopp. Gurra åkte först teståket och spårade.

Alla barn älskar snö...

Mina barn Lina och Gustaf har haft underbara och äventyrliga vinterdagar. Som här på Bergsvallen vid Siksjöberget, Särna. Här bjöds alla tänkbara vinteraktiviteter, för att inte tala om snöskoter! Merit Ström hade en aldeles egen barnskoter som de fick prova på. Något aldeles extra för "stadsbarnen" det!

Foto: H Forsslund

Gurra fick fin fart i överbacken men hoppet blev ändå väldigt kort.

Efter lite diskussion kom vi fram till att parkvägen måste få ett gupp som vek lite upp mot himlen i framkant för att ge den där "lilla extra skjutsen" i hoppet. Min pappa hade butiker i huset där vi bodde och man brukade ställa stapelbara brödlådor ute på lastkajen när de var tomma. Jag berättade för grabbarna om de stapelbara lådorna som skulle göra det möjligt att bygga ett riktigt högt gupp.

Entusiasmen var enorm inför denna möjlighet. Det skulle bli nästan som en riktig hoppbacke. Jag, Gurra och Steffe smög oss iväg upp till lastkajen. Inte en människa syntes till och pappa satt säker på kontoret som vanligt och inga fönster vätte mot baksidan.

Tjugo minuter senare var backen klar med ett fantastiskt gupp bestående av fyra brödlådor klädda med snö.

Så var det dags för ett teståk igen. Gurra skulle åka först som vanligt. Uppifrån gatan såg guppet skrämmande ut. Gurra hukade sig ner på skidorna vid så långt det gick, spanade ner mot det skräckinjagande hoppet. Gurra tvekade länge, reste sig sedan upp på lite darrande ben och sa, nå nån annan kan åka först, jag måste nog valla lite, sa han och tog upp en ljusstump ur fickan.

Steffe tog sin chans och visa vilken strong kille han var.

Han klev bara helt enkelt över kanten och forsade ner stående helt rakt upp på skidorna. Vi tittade hänförda på hans stil. Steffe for upp i guppet och vi såg sedan bara ett virrvarr av skidor, Steffe och stavar som avtecknade sig mot himlen innan han dråsade i backen.

Hoppet avslutades med ett svagt jämmer nerifrån underbacken. Steffe reste sig efter en stund och samlade ihop skidor och stavar, klättrade sedan haltade och snyftande upp till oss hänförda och nu skräckslagna väntande backhoppare.

Fasen Steffe, du e ju inte klok, sa Gurra. Skaru ta livet av avre?

Man måste huka sig ner när man startar så du har både fart och balans, sen precis när du lämnar guppet så tar du sats och sträcker ut framåt, sen när du landar skall du ha svikt i benen, de får för fasen inte vara raka! Jag vet vad jag pratar om, jag brukar stå och kolla när dom hoppar i riktiga hoppbacken borta vid *Trekanten.

**En sjö med tillhörande hoppbacke ett par kilometer bort mot Liljeholmen.*

Gurra ställer sig i uthoppsläge tittar ner i backen, tittar sedan tvekande upp på oss.

Nä, där såg han ingen barmhärtighet. Steffe smyger upp bakifrån och ger Gurra den lilla hjälp över startkanten han behöver. Gurra susar nedför backen med skidor nyvallade med Liljeholmens.

I hoppet sträcker han upp och far i en fin bäge, men landar med ett brak. Djävlar vad ont det gjorde! skriker Gurra. Fattar ingenting, jag gjorde ju allt rätt. Gurra reser sig och stegar haltande och snyftande upp avståndet från hålet i snön där han slog ner upp till backmarkeringen. Åtta och en halv, kvider han fram.

Nu åker jag och dom andra grabbarna i tur och ordning. Alla med samma resultat, snyggt uthopp sedan brak och kvidande och snyftande.

Ingen orkade mäta hopplängd, alla hade ont och hade tappat lusten för tävlingen.

Kanske går det åt helsike för att vi har stavar föreslog jag som fått ena staven framför mig i landningen och blödde ymnigt från ett ögonbryn. Fattar inte ett jota säger Gurra. Hoppet vi byggt är ju perfekt!

- Grabbar är ni inte kloka? vad håller ni på med, hördes en röst uppför gatan, Det var Tompas storebror som tagit diplom i Blommensbergsbacken borta vid Trekanten. Han kom från plugget och såg att vi låg mer eller mindre skadade nedanför slänten.

Ni kan ju för helsike inte bygga ett så stort hopp att ni landar på platten nedanför underbacken...!

- det är ju underbackens i lutning som man skall landa i.

Ni tokar landar ju rakt ner på platten, det kan bara sluta med smäll, och stavar har ni när ni hoppar, Vad har ni i era små hjärnor egentligen. Kom till Blommensbacken på söndag skall jag visa hur det går till.

Vi tittade på varandra, skämdes och förstod.

Vi hade lärt oss lite om tyngdlagen och den lärdomen satt i länge i form av blåmärken på hela kroppen.

Blommensbergsbacken Hoppbacken vid Trekanten

Eller hoppbackarna, för de var egentligen två. Den större backen började uppe vid vattentornet och underbacken slutade ute på sjön. Den lilla backen började bara halvvägs upp den stors överbacke.

Stora backen var nog inte så stor, bara en tredjedel så hög som de riktiga tävlingsbackarna man sett på teve. Jag var den ende som följde Tompas brorsas uppmaning och intresserad dök upp på söndagen vid Blommensbergsbacken.

Tompas brorsa som egentligen heter Rolf såg mig och ropade bortifrån klubbstugan - Hasse kom in här. Jag gick till klubbstugan och Roffe presenterade mig för klubbordföranden som presenterade sig som Nils. Är du är fyllda tio år frågade Nils. Ja, sa jag, jag fyllde i januari. Då så, sa Nils då kan du bli medlem om du vill, men du måste ha målsmans tillåtelse. Om du vill vara med så tar du hem det här pappret och får det påskrivet så kan du börja nästa söndag sa Nils.

Påföljande söndagsmorgon stod en liten orolig grabb med intyg från mamma och fick skidor utprovade och en del instruktioner av Roffe.

De är lite tråkigt att vi inte har skidor för killar i din ålder. Det blir lite tungt i början.

Skidorna var verkligen tunga. De var av trä, troligen har det gått åt en hel kärnfura till varje skida, jag orkade knappt bära dem.

Min första övning var att ta mig ner stående nedför underbacken. Ramlade naturligtvis halvvägs ner och furorna slog mig ordentligt där vi tumlade runt nedför backen för att så småningom om stanna ute på trekantens is.

Efter en vecka så klarade jag underbacken galant och fick börja i lillbacken tillsammans med bland annat tjocka Linnea. (Jag fattade inte att hon kunde hoppa överhuvudtaget.) Jag klarade snart Lillbacken bra även om Linnea hoppade längre. Måste ha att göra med tyngdlagen på något konstigt sätt, tänkte jag. Nisse var på mig gång på gång, — Du måste börja träna i stora backen, annars missar du diplommet i påsk, sa Nisse. Jag fortsatte i Lillbacken och hade bestämt mig för att det räckte så, man vill ju tro på ett liv även efter påsk!

Påskan kom och påsktävlingarna med tillhörande diplomutdelning.

Mina duktigare kamrater hoppade och fick godkänt. Jag tyckte de var jättemodiga som vågade livet. Jag hade naturligtvis varit upp med hoppaskidorna i starten på storbacken, visst var skidorna tunga när jag bar upp dom för att testa ett åk, men på något sätt kändes de otroligt mycket lättare när jag gick ner med dem igen.

Forts. Sid 6

Vilken stil kommer han att välja, Ören? eller min "Buskskvätta"!

Bild: SkiArchive

Forts. backhoppning...

Hoppbacken ersattes av en slalombacke med skidlift.
Slalombacken lades ner i början av 80-talet

Foto: FreeRaide

Nu har vi bara en anmäld hoppare kvar, ropade Nils i högtalaren. Det är Linnéa Pärsson...

Jag stelnade till, skall tjocka Linnéa hoppa i storbacken! Kan inte vara sant! tänkte jag och kände mig på något sätt kränkt. Det hände något i huvudet som jag inte förstår än i dag. Jag rusade in till Nils som tog upp min anmälan, och ropade upp att det var en hoppare till som heter Hans-Birger Forsslund som skall göra sitt debuthopp.

När jag går uppför trappan till starten med skidorna ser jag tjocka Linnéa komma mot mig nedför överbacken, jag vänder mig om och ser hennes absolut perfekta uthopp. Nerslaget kunde jag inte se då underbacken låg under uthoppet. Kan hon kan jag, tänkte min stresshjärna. Uppe i starten var jag helt utan känslor, jag var inte där helt enkelt, var inte ens skräckslagen, fick klartecken och gled ut, hukade mig som jag lärt mig,

sen minns jag ingenting av hoppet. Jag hörde sen av Roffe att jag inte rört en fena i uthoppet utan bara stått fortsatt hukande i själva uthoppet och mer eller mindre störtat rakt ner i underbacken som jag tog mig nedför rullande. Kände ingenting av själva störtningen, inte heller slagen från skidan som inte utlöst utan spöade mig gul och blå innan jag var nere på sjön. Mitt verkliga jag och medvetande hade redan lämnat mig innan uthoppet.

Man bar upp mitt tomma skal till klubbhuset, jag hörde mig själv svara någonstans långt borta på deras fråga hur det var om jag var ok. Vilket jag tydligen sa att det var jag. Jag såg hur ljuset kom tillbaka med livet till mig. Plötsligt blev det mörkare igen... det var tjocka Linnéa som fyllde dörrhålet. Linnéa fick sitt diplom och gick och jag kunde se hur hon viftade med diplommet inför kompisarna. Jag stappade ut ur klubbhuset och möttes av Gurra, Steffe och de andra. De tittade medlidsamt på mig och Steffe sa, - de va rackarns snyggt fram till uthoppet. - Du får låna Dalapilen hela dan i morgon om du vill, sa Gurra. Synd bara att de är sånt töväder, sa Tompa. Gör inget sa jag, i morgon e en annan dag och jag har inte slutat leva på hoppet sa jag.

Sedan den dagen kan jag inte ens se backhoppningarna från Garmisch Partenkirchen på nyårsdagen. □

Långfärds-skidåkning...

Den lille Nansens upptäckts- och irrfärder...

Text: H Forsslund

När jag var åtta-nio år gick en serie på teve om polfarare.

Jag satt som klistrad vid den svartvita skärmen varje avsnitt. Jag tyckte att dessa program väl slog Bröderna Cartwright, eller Bonanza som den otroligt populära westernserien hette.

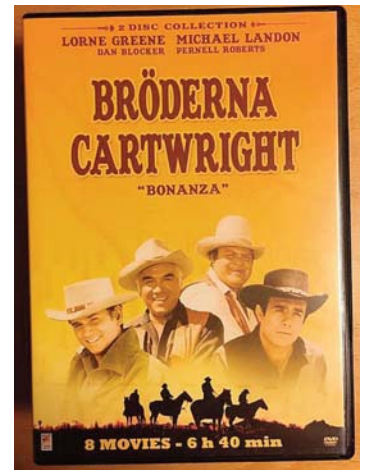

BILD: Videomslag

Fridtjof Nansens "kempe-eventyr"

- att försöka att ta sig till Nordpolen var väl ett av de avsnitt som fastnade mest i mitt huvud. Nansen skulle 1893 segla med skeppet Fram norrut till Nordpolen. Isen satte till slut stopp för skeppet. Det hindrade inte en norsk gutt som Nansen. Han och en kompis vid namn Hjalmar Johansen fortsatte med hundspann och skidor. Man nådde visserligen inte ända fram till Nordpolen, men ändå mycket närmare än vad någon levande människa lyckats med.

En dag i januari fick lille Hans möjlighet att (nästan) upprepa Nansens stora bedrift.

Hela natten hade det snöat och snöandet fortsatte nästa dag. Snön kom på tvären i kulingvindarna. (åtminstone i byarna). En perfekt dag för polaräventyr!

Mamma hade tagit tunnelbanan till någon bekant i Minneberg och skulle vara borta hela dagen.

Som vanligt satte jag mig på pallan vid köksfönstret. Jag tittade ut över parkdalen där snön låg spännande och mjuk.

I luften kom snön kom på tvären och det tjöt i skafferiventilen.

BILD: Fritjof Nansens grupp på väg över isen. Fotograf: Fritjof Nansen själv.
Källa: Wikimedia Commons

STRÅKENS EL AB

TEL. 0253-202 65
FAX. 0253-202 99
MOB. 070-338 15 28

IDRE

Utför allt i **EL**

Återförsäljare av Luft-Luft
VÄRMEPUMPAR från ITV

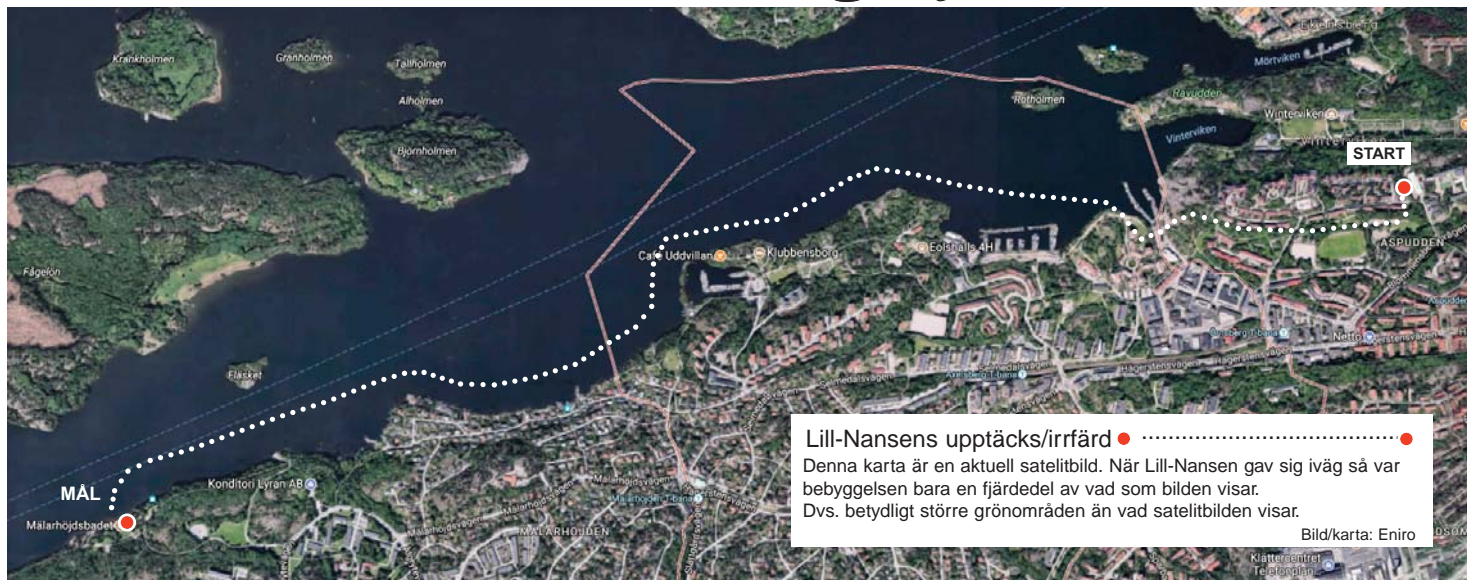
Begär gärna offert/broschyrer

STRÅKENS EL AB

!! SNABB SERVICE !!

LARS-ÅKE: 070-338 15 28

strakens.el@telia.com • www.strakensel.se

Jag tänkte på Nansen när han stark och oförskräckt drog iväg över isen på jakt efter nordpolen. Visserligen inte ensam, men ändå, att det finns så starka människor?

Jag tittade ut över den lilla dalen. Backen där vi brukade åka skidor och kana var lika folktomt som skridskobanan nedanför.

Tallarna på slutningarna bugade sig för tomma läktare.

Jag längtade ut, ville känna frihetens vindar. Kunde Fritjof Nansen så kan även jag utmana naturens krafter. Mälarens is kunde en dag som denna gälla för isen vid Nordpolen. Malarhöjdsbadet tur och retur kunde väl duga, att börja med.

Avståndet hade jag inte riktigt koll på. Hade varit vid Malarhöjdsbadet några gånger med en kompis föräldrar förra sommaren. Det tog väl inte så lång tid? En kvart att gå till spårvagnshållplatsen, sedan tog det väl bara sådär tjugo minuter att åka, ja sedan var det förstås en bit att gå ner till badet. Kanske en halvtimme.

Avståndet var väl inget problem, bestämde jag...

Jag tog fram en termos och fyllde den med varm choklad. Bredde mackor med prickekorv gick ner i farsans livsmedelsaffär och snodde en loranga med patentkork och en kanelbulle. Jag bestämde mig för att be gud om ursäkt i min kvällsbön. (farsan klarade sig väl ändå). Fungerade köp av avlatsbrev för katoliker, så kunde väl jag gå fri med en ångerfull kvällsbön. Dessutom tänkte jag be morsan om en extra krona att stoppa i kollekten nästa söndag i söndagsskolan.

Jag undrar nu i skrivandets stund om det i dagens söndagsskolor skulle vara okay med den kollektbössan som den vi hade. En knäböjande färgad person (eller som det då hette neger) klädd i ett vitt fotsid kläde knäböjande på en låda (pengabehållaren) som skulle föreställa ett stycke mark. Den färgade mannen hade handflatorna mot varandra framför bröstet som en gest av tacksamhet.

Nu kommer poängen...

Varje gång en slant stoppades in i myntkastet så föll det på en metallråd som gjorde att den fattige negern gjorde en bugning med huvudet i tacksamhet. Funkar den bössan idag tror ni...? Kanske inte behövs heller, finns det söndagsskolor överhuvudtaget idag?

Exakt en sådan sparbössa hade vi i söndagsskolan. Bild: Upplands Museum

Jag packade ner min matsäck i en ryggsäck, tog på mig pjäxor, skidbyxor och anorak, gick sedan ner i källaren och hämtade mina fina lagg av märket Edsbyn.

Ett kunglig hovleverantörsmärke satt mitt på skidorna, så det var fina grejor minsann. Bäst jag vallar ordentligt, tänkte jag, tog ner min lilla valla låda. Skall jag valla med Liljeholmens stearinljus eller parafinklumpen som jag smällt ihop från gamla syltburksförseglingar, hmm? Kännaren inom mig bestämde sig för paraffinet, verkade mer tillförlitligt en sådan här kall, snöig och stormig dag.

Paraffin brukar ge fint glid i kyla och hindra snön att fastna bättre än stearinljus gör. Bra val tänkte jag! Att jag inte hade hört något som heter fästvalla är väl onödigt att tillägga.

Denna dag skulle ett av mitt livs största bragder ske, det kände jag starkt!

Jag satte på mig skidorna på gården nedanför "Kondorens" Livs lastbrygga. Lite högre upp i åldern undrade jag hur farsan kunde döpa en livsmedelsbutik efter en asätande fågel? Med då var farsgubben redan borta sedan länge så jag fick aldrig något svar på den frågan.

Jag var just i färd med att ta backen ner till parken då Gösta Malmquist, farsan charkuterist kom ut iklädd sin blodiga rock och slängde ett avkarvat lärben i en låda som stod på lastbryggan. -Hallå Hans-Birger vart skall du åka i den där munderingen? Till Nordpolen, svarade jag.

Trevlig, lycka till då, sa Malmquist och gick in. Om han hade vetat att det faktiskt låg litet av sanning i det jag sa, så hade han nog inte bara vänt och gått in i sin blodiga butik.

Jag åkte ner för den lilla backen ner till parkdalen mot mitt mål som var Örnsberg och havet, ja kanske inte havet precis men i alla fall Mälaren. Jag hittade bra trots snöyran, dessutom var det bara att följa dalen och alla dess spolade isbanor. Jag tog mig förbi tur och ordning: Lilla hockeybanan nedanför vårt hus, parklekens skridskobana, Aspuddens stora Hockeyrink, Linnéas stora skridskobana.

Forts. sid. 8

Välkommen till fjällkyrkoverksamheten!

VECKOSHEMA VINTERN 2018:

TISDAG
Sång- och sagostund på Idre Fjäll.
Musikkväll i Storsättern.

ONSDAG
Andakt mitt i backen med kyrkfika i Fjätervålen.
Musikkväll på Idre Fjäll.

TORSDAG
Nattvard på Idre Fjäll.
Ljsgudstjänst i Storsättern.

DESSUTOM:
Extra gudstjänster under Jul, Nyår & Påsk.
Dop och vigsel i kapell, kyrkor eller utomhus.

Svenska kyrkan

IDRE SÄRNA

Veckor, dagar, tider, information och kontaktuppgifter, se hemsidan:
www.idresarnaforsamling.se

Skridskobanan hette Linnéa precis som fotbollsplanen och den närbelägna boxningsklubben.

Boxningsklubben Linnea var på den här tiden inhyt i den närbelägna s.k. "skräckkällaren".

Namnet "Skräckkällaren" kom kanske till när nyfikna ungar hörde smälarna från de tränandes boxarhandskar och kanske ett och annat skrik när någon nybörjare fick på "käften".

Idrottsföreningen Linnéa bidades 1909 och boxningsklubben Linnéa 1912 och är en av Sveriges äldsta och anrikaste boxningsklubbar som dessutom är "fit for fight fortfarande". (Roger Andersson vann SM i tungvikt sex år i rad 1978–1983 vilket är svenskt rekord. Sina fem första SM-tecken vann han för Linnéa).

Nu var det bara att korsa Torsten Almsgatans nedre del och den sista skridskobanan.

Sedan var det bara en skogsdunge och en lång backe ner till Örnsbergsviken. Nu hade jag klarat av de tre första kilometrarna. Sedan var det väl bara någon kilometer kvar till Mälärhöjdsbadet, trodde jag. Jag hade lite dålig koll på avståndet, men jag hade varit och badat i Mälärhöjdsbadet flera gånger och till och med cyklat dit en gång.

Minns att det var långt och det låg inåt Mälaren så jag borde inte missa badet om jag väl ute på isen följde nära den vänstra stranden.

ORENAT AVLOPP DIREKT UT I SJÖN! Det var inget ovanligt i Stockholm på 60-talet. Det var inte bara här i Örnsbergsviken som vattnet kom ut orenat. To.m. i den lilla sjön Trekanten som jag nämner i historien om "hoppbacken" har jag med egna ögon sett orenat avloppsvatten komma ut ur ett rör nära Blommensbergsskolan.

Bild: SR/Gotland

Jag kunde inte åka ut på isen i början av viken för där kunde det vara svag is, eller till och med öppet vatten, för här rann avloppet direkt ut i viken,

- det visste jag för i somras hade vi stått med långa käppar och fiskat upp smått och "gott". Bland annat kondomer, eller "gummin", som vi sa).

Vi brukade även fiska här för ingen annan stans fick man så stor och fet fisk.

Mamma vet jag var jätteglad när jag kom med fyra riktigt feta abborrar till henne. Jag sa inte vart jag fiskat till henne. När det blev middag så sa jag att jag måste springa till bibban (biblioteket) direkt för att jag glömt att lämna tillbaka några böcker som måste vara inne idag.

När jag kom tillbaka så hade mamma och min bror Mats ätit färdigt, och sa att abborrarna varit jättegoda och att det fanns en kvar till mig som hon kunde värma på!

Vädret blev bara sämre, snöfallet ökade och det blev inte bättre av att blåsten tog i ännu mer och kom rakt framifrån.

Bild: FreeRide

Jag rös till vid tanken på avloppsfisken, och drog ännu en nödlögn: Jag fick ett äpple och en banan av Gurra, hans farsa jobbar i saluhallen på söder och Gurra har alltid väskan full av frukt, sa jag och smet ut.

Jag minns inte att någon blev sjuk av abborrarna så det var väl ingen fara, bara äckligt!

Jag skidade runt den lilla viken och mycket riktigt där var det öppet vatten, och det luktade inte som något som kom från Dior precis.

Nu började den oövervinnerlige lille "Nansen" bli lite orolig och börja tänka på mamma och den varma sängen där hemma. Tanken på att övernatta på packisen i snöstorm kändes inte behagligt och det kunde komma isbjörnar, för att inte tala om vad mamma skulle säga!

Plötsligt kom jag in ett sund för jag kunde ana en ö på min högra sida, och när jag kom ut ur sundet dök ett hopptorn upp i skymningen.

Jag förstod att det måste vara Mälärhöjdsbadet. Vid det här laget var Nansen förvunnen någonstans på packisen och nu fanns bara en orolig, trött, hungrig och inte minst kissnödig liten Hans-Birger kvar.

Jag skidade iland i skymningsljuset och snöyra.

- *Herre gud vad du skräms!* hördes en röst ur diset. - Var kom du ifrån? Jag har åkt skidor från Aspudden, sa jag. Det var en tant som var ute och rastade sin hund på stranden.

- Det kan inte vara sant, du är väl inte ensam? sa hon. Jo, sa jag, jag har varit ute på en viktig expedition sa jag. Tanten bara skakade på huvudet. Det är ju jättelång och dessutom farligt att ge sig ut på isen i sådant här väder, och hur skall du komma hem? Hur tänkte du egentligen? fortsatte tanten.

Vet inte sa jag. Förlåt men nu måste jag gå och pinka, sa jag. Tanten stod kvar när jag kom tillbaka. - Vad heter du? frågade hon, jag sa vad jag hette och tanten sa att hon hette Karin, - Har du några pengar? frågade Karin. Jag grävde i fickorna och hittade två tioöringar och en femöring som jag visade Karin.

- Det räcker inte sa hon. Plocka ihop dina skidor så följer jag dig upp till spårvagnshållplatsen. Det är en bit kanske två kilometer. Pengarna dina räcker inte det kostar trettiofem öre till Aspudden, men du får tio öre av mig fortsatte Karin.

Jag satt ihop skidorna med Sverigeremmarna och den sedvanliga klossen i spänn mellan skidorna.

Vi började sedan vår vandring mot den hägrande spårvagnshållplatsen.

Forts. sid. 10

Lena's
KÖK & BAR, SÄRNA

Lunchbuffe

vardagar 11.00–14.00

Inkl sallad, dryck, bröd, kaffe och kaka
- God hemlagad mat i trevlig miljö -

Varmt Välkomna till

Särna Camping
&
Lena's Kök och Bar

— SÄRNA —

Öppettider för Alacarte
och ev arrangemang

se vår sida på facebook:

facebook.com/lenaskokochbar/

Välkommen till den vänliga butiken

-där du kan beställa, och få dina matkassar färdigpackade i förväg!

Frukt & Grönt

Fräsch frukt och grönt hela året.
Naturligtvis med årstidsanpassning på primörerna.

Här hittar du

Stor sortering på LIVS & HUSGERÅD
CHARKAVDELNING med grillat
Egen UTTAGSAUTOMAT
SMÖRGÅSTÅRTOR på beställning
LOKALA VILT och GETprodukter
Eget BUTIKSBAGERI med CAFÉ
TÅRTOR på beställning
SNITTBLOMMOR & KRUKVÄXTER

Vi är ombud för

Kassagirot

SVENSKA SPEL

Välkomna önskar Mikael och Marie med personal
www.ica.se/idrebua Vi finns även på Facebook

IDRE BUA Tel: 0253-200 03

Nybakt bröd varje dag

I vårt butiksbageri bakar vi varje dag
gott mat- och kaffebröd

Kafeteria med salladsbar

Stanna gärna och ta en fika med gott kaffe
och nybakat bröd, en god lunchmacka eller varför
inte komponera din egen lunchsallad från vårt
härliga salladsbord!

ÖPPETTIDER

Mån-Lör 8-20 • Sön 11-20

Välkomna till

ICA Supermarket

Idre Bua

Mikael Dahlström med personal

Forts. Den lille Nansen...

När jag kände att saker kanske började ordna sig så vaknade magen och skrek högljutt.

Ursäkta, gör det något om jag tar fram ett par smörgåsar och en Loranga? Jag har inte ätit sedan i morse och då bara en kanelbulle, sa jag.

- Du är en otrolig liten prick, ge mig skidorna så bär jag dem medan vi går så kan du ta dina mackor sa Karin, Ludde kan springa lös här bredvid.

En populär dryck på 60-talet

Bild: Gamml reklam affisch

Spårvagnen stod inne när vi kom upp eftersom den vände här och väntade in sin avgångstid enligt tidtabell.

Jag fick min tioöring och en stor kram av Karin. Hon stod kvar och tittade på mig genom fönstret för att sedan vinka av mig.

Nu dök det upp tankar som Fridtjof Nansen troligen inte skulle ha tänkt:

-Vad skulle mamma säga när jag kom hem? - Skulle jag få skäll och utgångsförbud utanför skoltid i flera dagar?

Precis som den gången jag slog sönder sparbanks-sparbössan för att få en krona för att gå på matiné och se "Svenska Floyd" med Lill-Babs och Karl-Gustaf.

Skall sanningen fram så snodde jag två kronor för då hade jag pengar till en stor Marabou chokladkaka.

Eller som Yvonne Lombard brukade säga i reklamfilmen;

...mmm Marabou!

Bild: Reklamaffisch

Spårvagn vid Mälärhöjdens hållplats 1962
Bild: Stockholms stad.

Väl hemma var det minst sagt stor uppståndelse.

Malmqvist hade berättat att jag gav mig iväg på skidor i snöyran med ryggsäck på ryggen och att jag sagt att jag skulle till Nordpolen och min äldsta bror Olle skulle just ringa till polisen och efterlysa mig och mamma storgrät.

Mamma kramade mig snyftande och sa att hon skulle tappa upp en varmt bad.

Vill du ha något extra gott att äta frågade min mor.

- Låt den dumma ungdjäveln svälta, väste min storebror Olle.

- Vi kan göra Parisare som du gillar så mycket och vill du kan du få göra popcorn sen fortsatta mamma.

Jag tittade trotsigt på Olle och räckte ut tungan. Olle slängde igen ytterdörren med en smäll och försvann. Så var den dagen räddad!

Det är egentligen otroligt vad en liten grabb kan orka med hjälp av fantasin!

Jag minns inte ens att jag frös i snöstormen ute på isen, trots att det var rak motvind.

Idag är det annorlunda, idag drar jag mig för att gå till brevlådan för att hämta posten om det är lite smårugigt ute.

När jag nu sitter och minns så känner jag att jag måste försöka få fram hur långt jag åkte den dagen.

Jag tog fram kartor på nätet och fick fram följande:

Hemmet - Örnsbergsviken 2,5 km, Skidåkning på Mälaren till Mälärhöjdsbadet 9 km, Badet spårvarnshållplatsen 1,5km= 13 kilometer! Helt klart ett av de största av mina "små äventyr" som jag gjort.

Hans

Småskidor på Särnaheden trampade upp spår till framgång för skidsporten i Dalarna ... Elon Hedlund berättar om de första skidorna och hur tävlingsintresset vaknade

Text: H Forsslund

Elon Hedlund i köket hemma i Särna
Foto: H Forsslund

Elon Hedlund född på Särnaheden berättar om barndomens skidåkning på Särnaheden Vid ett av mina besök hemma hos

Elon i Särna så pratade vi skidåkning som av naturliga skäl ligger den gamle skidåkaren Elon varmt om hjärtat.

Elon Hedlund är född 1912 på Brattberget i Särnaheden och växte nästan upp med skidor på fötterna.

Skidåkning och skidtävlingar upptog mycket av Elons och många andra barns och ungdomars intresse. Kanske ännu mer i Elons barndom än vad som är fallet nu.

Att skidåkning fick en speciell plats i Elons och många andra ungdomars hjärta här uppe i norra Dalarna är nog Elons Kusin, den legendariske Särna Hedlunds förtjänst.

- "Jakt, natur och idrott det har varit mitt liv det se!"

- för att citera Elon själv, som även han blev en duktig skidåkare på 40-talet. Han kan stoltsera med ett välfyllt prisskåp och diplomvägg hemma i vardagsrummet i Särna där han nu bor. Elon tävlade flitigt och har bl.a. varit med i tre Skid-SM och flera DM. Bäst gick det på DM där det blev både brons på femmilan och silver på stafetten.

Foto: H Forsslund

Elon Hedlund tog hem en hel del priser genom åren

Elon har jobbat med det mesta som hör en skogskarll till.

Flottare, timmerhuggare, timmerkörare, sprängare mm. En hel del av detta har Elon berättat i tidigare nummer av Kringelfjords-Nytt. Några år svek Elon orten för att jobba med byggen i Göteborg och Stockholm. Men Elon återvände till sin hembygd där han sedan jobbade åt Besparingsskogen fram till pensionen.

Elons första skidminnen... (nu i höst fyllde Elon 96 år)

Jag satt och fikade i Elons kök en höst och frågade Elon hur det var med skidåkning i hans barndom.

I skidåkningens barndom användes skidorna mest som fortskaffningsmedel mellan de många små utbyarna och naturligtvis till de "stora centralorterna" Särna och Heden.

Det fanns flera utbyar som hade många familjer förr. Byar som tex. Mörkret, Storbäcken, Lillfjäten med flera. På 1800-talet, och förresten en bit in på 1900-talet så var det vintertid många gånger bara farbart med skidor.

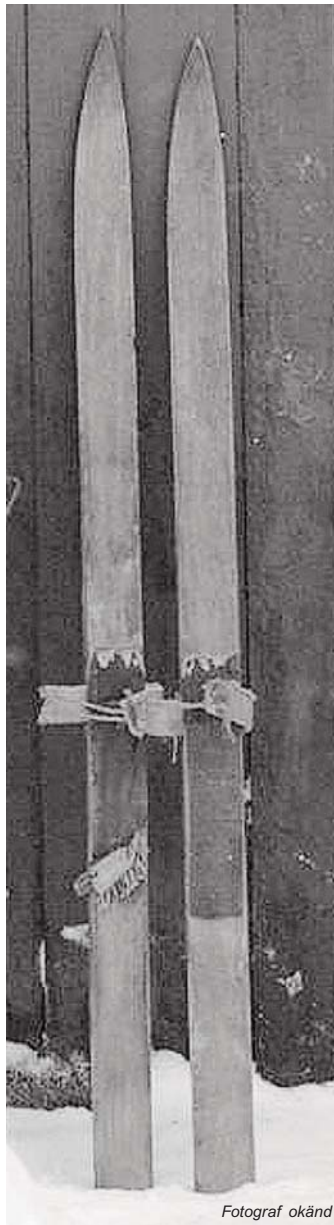
Det här med att man skulle tävlas på allvar i skidåkning, det började nog inte förrän man började göra lumpen.

Då skulle det ju tränas i att åka skidor och ta sig fram snabbt.

Forts. Elons första skidor...

Tävlingsintresset spridde sig snabbt i byarna och sedan skulle vi ju tävlas med varandra.

Så då började man samlas på de viset. Det var nog runt 1910-20 sådär. Tidigare var skidor mera som arbetsgrejor, så det var väldigt klumpiga och man hade väl inte tid heller å "nöjesåka".

Fotograf okänd

De första skidorna

Jag som ung, och många med mej gjorde själv sina skidor. För de lite äldre och som hade råd fanns det en som skötte kraftstationen nere vid Lemån som var lite snickare.

Han kunde få till lite finare och smäckrare skidor.

Vi ungar gjorde om gamla skidor, gamla brälappar som vi kunde få för att de var lite trasiga. Vi hyvla till dem, skar nya brätten om det behövdes, tjärade dem och sedan värmdes man dem över elden och sprang bort till en stugknut och böjde upp brätterna och la dem sedan med tyngd på som fick ligga ett par dar för att hålla formen.

Brätterna höll väl någon eller några veckor eller så, men man fick böja om dem efter ett tag minns jag.

Vi ungar på byn började tidigt att tävla med varann, men det var ju mest på lek då.

Per-Erik (Särna Hedlund) han tränade oss ungar på Hea och satt och tog tid på oss. Vi brukade samlas en åtta tie grabber. Det var när vi börja första och andra klass i skolan. Och det gällde förstås att vara värst på skidor, skidor förresten, det var mera likt brädlappar, avbrutna och tillfixande som jag berättade tidigare. Mina första riktiga skidor fick jag av Evert, brorsan som hade beställt dem av Per-Erik som sålde skidor på den tiden. Jag tror de var tillverkade i Edsbyn.

Per-Erik Hedlund - Särna Hedlund
Foto: Arkivbild

Spåren trampa vi upp själva med våra brädlappar.

Någon gång hände det väl att en Per-Erik följde oss och hjälpte oss lite extra med spår i skogskanten och då kunde vi nog vara en tio-femton ungar. Sen satt en Per-Erik och tog tid på oss. Han ville sporra oss att träna för att försöka få fram några framtida tävlingsåkare. Jag minns några av grabbarna, det var Bengt Svensson, Walter Norén, Walter Strand, Tage Norén, Henning Persson Kurt Hedlund, Gotthard Spånberg.

När det gäller skidtävlingar på den tiden minns jag speciellt en gång.

Vi var ett gäng smågrabber som skulle titta på ett lopp, ja små, små vi gick väl skolan i alla fall, och Folke och Gotthard tror jag var en 5-6 år äldre än vad jag var.

Det här var sån därn en träningstävling på Hea inför Särnatävlingarna som hade kommit igång då.

De som tävlade var Per-Erik Hedlund och en Johan-Petter, JP Martinsson, Folke Lagerlöf och en Trå-Ivar Johansson tillsammans några från Idre.

Jag kommer ihåg att dom startade nära min hemgård, och intill oss bodde det en intresserad gubbe som var sjuk.

Gubben låg mer till sängs än han var uppe. Man startade tävlingen där vid gubbens gård bara för att han skulle få vara med och se när dom åkte då. Det var väldigt fint tänkt tycker jag! Man höll liksom ihop förr.

Foto: H Forsslund

De första riktiga tävlingsskidåkarna

De första riktiga tävlingsskidåkarna här uppe det var ju kusin min Per-Erik, eller Särna Hedlund som han

kallades, Sven Utterström, Johan Petter, Trå-Ivar Johansson. Många av de grabbarna lät höra om sig, men ingen blev så stor som min kusin Per-Erik, avslutar Elon. □

Särna Allehanda

— Den lilla butiken med det breda utbudet mitt i vackra Särna —

HÄR HITTAR DU:

Presenter • Smycken • Inredning
Fotvård • Frisörer • Fransförlängning
Sängkläder från Värnamo of Sweden

Särnmössan & pannband
Sportig & kul present!

Bara hos Särna Allehanda

varma å Goa!

— Välkomna till oss - vi finns mitt i byn —

Har du frågor eller vill boka tid - titta in eller ring oss gärna.

Frisör & Butik: 076-792 33 52
Fransförlängning: 072-212 500 3
Tinas Fotvård: 070-638 66 18
Sivs Syhörna: 076-213 48 03

Särna Allehanda
Särnavägen 122 / mitt i byn

Lill (Hans) Nansen bräddad av en av sina bästa kompisar i

Nordenskiöldsloppet

Min kompis Tomas Waldebäck körde i våras världens tuffaste långlopp. Ett 22 mil långt dygnet-runt ultralopp i vild orörd natur norr om polcirkeln.

En trött men glad Tomas efter 21 timmar ute i skidspåret

TEXT: H. Forsslund
BILDER i artikeln:
Red Bull Nordenskiöldsloppet

Jag tror att jag (Hans) kanske var förste bland mina gamla och även nyare kompisar som gjorde ett "äventyrslopp". (Om man bortser från min gamle vän Elon Hedlund som åkte "något" tidigare). Men sedan har jag blivit slagen med råge av många! Vad sägs t.ex. Tomas Waldebäck's skidäventyr som bara gav mersmak!

Mina skidprestationer efter "Nansen expeditionen" är inte mycket att skryta med. Skall väl vara min "vådliga seglats på Fjätervålen" då, som jag berättade om i förra vinternumret.

I våras blev jag slagen med riktigt god marginal av en arbetskamrat och tillika en av mina allra bästa kompisar, Tomas Waldebäck.

NORDENSKIÖLDLOPPET

I våras tog Tomas i ordentligt och körde Nordenskiöldsloppet, världens längsta och tuffaste skidlopp som går i ett svep. Vad sägs om 22 mil långt ultralopp (man kör dygnet runt) i vild orörd natur norr om polcirkeln.

Tomas klarade sträckan på 21 tim och 5 min och kom på 173 plats av 240 deltagare.

Nu blir det 44 mil - och loppet "Gräns till Gräns" i Finland.

När jag kontaktar Tomas angående hans tid och placering i Nordenskiöldsloppet då säger Tomas Nordenskiöldsloppet gav mersmak så nu siktar jag på långloppet "Gräns till gräns". Ett skidlopp som är 44 mil långt och går tvärs över Finland. Loppet går den 8 mars 2018.

För den som är intresserad finns lite information om långloppet Gräns till gräns finns lite att läsa om detta lopp efter informationen om Nordenskiöldsloppet.

Vid nu 43 års ålder är Tomas i sitt livs form!

Tomas har alltid varit urstark men att han var en storskidåkare var en dold

talang tills för några år sedan då det plötsligt börjades åka Vasalopp, tre stycken till och med! Mej veterligt har Tomas inte varit speciellt skidintresserad tidigare annat än utförsåkning, och träning typ jogging etc. var det nog inte heller så mycket av.

Blev väl lite längdåkning när han gick naturbruks- och turismprogrammet i Älvdalen. Jobbade förstas som skidguide och "aktivist" i Fjätervålen och Grövelsjön åt mitt företag Berg & Dahl emellanåt.

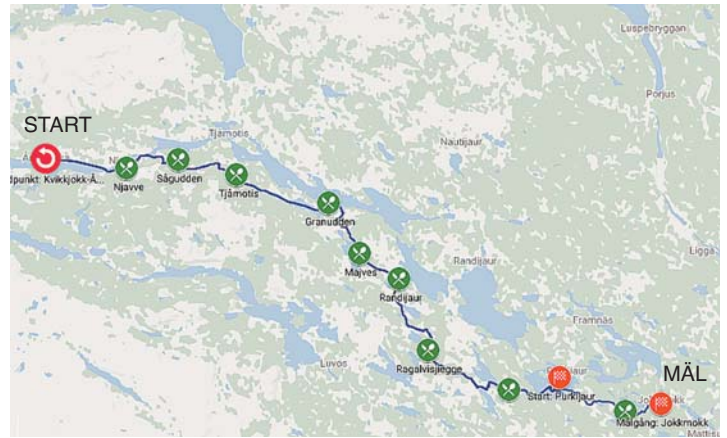
Men inför Nordenskiöldsloppet hade han förberett sig väl. 100 mil rullskidor och snö samt lite stakmaskin och gummibandsträning.

Mörkeråkning och ovalat

Jag frågade Tomas vad han tyckte var jobbigast?

De första tio milen tog jag det rätt lugnt, sedan ökade jag takten något och det funkade bra. Jag körde ovalat vilket var bra för det mesta, men trampa upp för långa backar kunde vara lite jobbigt och när pannlampan la av på natten så var det knepigt att hinna se spåret i utförsloporna,

men faktiskt ramlade jag inte en enda gång, konstigt nog. Berättade Tomas. På min fråga om han staplade in i målet? svarade Tomas

– Jag var väl inte fräsch men helt klar i huvudet och mädde skapligt. Dagen därpå var livet inte lika roligt, då skrek- och värkte varenda led- och muskel, och kroppen ville inte stiga upp, avslutade Tomas.

Tomas har alltid varit äventyrlig av sig.

Betydligt äventyrligare än vad jag någonsin har varit. Jag har backat ur när många andra skulle vara jätteglada om de fick vara med, som t.ex. när jag blev erbjuden att medverka i ett

Jag hade tillsammans med min fru Eva gått upp på högsta toppen av Rendalsölen's tre toppar några år tidigare så jag visste hur det såg ut. Jag visade bilder för Tomas och berättade hur det såg ut där uppe.

Tomas pekade ut på kartan tänkbart område där planet skulle kunna störtat och vrakdelar kunna ligga gömda. Han föreslog att vi skulle gå från Gröndalen och upp på mitt-toppen och sedan ner på drakryggen, sedan var resten en lätt match, sa Tomas. Hur skall vi ta oss ner, sa jag, det är ju mer eller mindre lodrätt ner till Drakryggen. Inga problem sa Tomas jag lånar klättrutrustning så är den saken fixad.

Bild:
Red Bull/Nordenskiöldsloppet
Adam Klingeteg

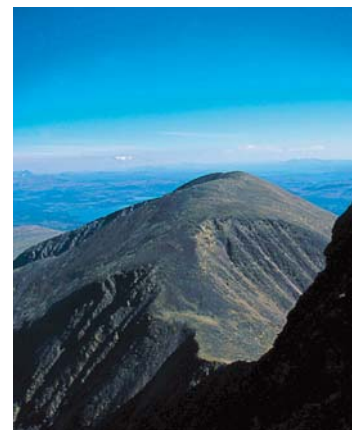
dygnet-runt-lopp lopp med hundspann mellan Grövelsjön och Bruksvallarna. Ett lopp som skulle bli en tysk tevefilm dessutom.

Tomas och jag har ändå hunnit med en del gemensamma äventyr både i vildmark och i storstadjungeln genom åren. Kanske inte allt för tuffa, men väl så äventyrliga.

Tomas äventyrslysta passade inte alltid undertecknad...

Som när vi skulle leta efter resterna av ett försvunnet tyskt bombplan på sidan av den norra toppen på Rendalsölen. Jag hade hittat en gammal text som handlade om ett andra bombplan som störtat här uppe, (ett ligger som de flesta vet väl synligt i Grövelsjön) och det här andra skulle alltså ha störtat in sidan på Rendalsölen's norra topp.

Har du klättrat förut? frågade jag Tomas. Nej, svarade han, men det kan inte vara så svårt!

Drakryggen Rendalsölen
Foto: H. Forsslund

Du sa jag, jag är femtiofem år och har heller aldrig klättrat annat än klippklättring ett par gånger, och en gång i stenbrottet på Oaxen, och en gång på den lodräta klätterklippan på Vårdberget på Södertörn, vilket jag klarade med livet i behåll med nöd och näppe. —Ingen fara, jag hjälper dig sa Tomas och sken med hela ansiktet. Behöver jag tillägga att äventyret inte blev av.

Tomas, om du läser detta så vill jag tacka dig för alla äventyr vi haft tillsammans och dessutom en del känslolagrade upplevelser, som i alla fall gjort mig tårögd. Tack Tomas du är unik på många sätt!

NORDENSKIÖLDSLOPPET FAKTA: Det första moderna loppet gick av stapeln 2016. Loppet har en banlängd på 220 km vilket gör tävlingen till världens längsta skidlopp. Loppet åks i klassisk stil.

Starten går i Purkijaur, 15 km nordost om Jokkmokk. Starten är gemensam.

Startfällan öppnar kl. 05.00.

Banan slingrar sig fram i det vackra lappländska landskapet och bansträckningen är: Purkijaur – Granudden – Äre Njarka – Granudden – Jokkmokk. Loppet följer samma bana på vägen mot ÄreNjarka och tillbaka mot Jokkmokk.

Den totala distansen är på hela 220 km, det gör loppet till världens längsta längdskidlopp och den första ultratävlingen på skidor i modern tid.

Tävlingen är öppen för både elitåkare och motionärer. Herr- och damklass (inga åldersklasser). Svenska Skidförbundets och FIS regler gäller. Skidmärkning och kontroll av stavlängd sker vid starten.

Allt deltagande sker på egen risk. Seedning för elitåkare sker enligt följande kriterier: FIS poäng, ställning i Ski Classics, resultat Red Bull Nordenskiöldslppet 2016 och 2017.

Nordenskiöldslppet har en historia som sträcker sig ända tillbaka till år 1884. Det innebär att det är ett av världens äldsta organiserade lopp.

Historia

Text & Bilder:

Red Bull/Nordenskiöldslppet hemsida

Under polarforskaren Adolf Erik Nordenskiölds andra Grönlands- expedition 1883 rekognoserade två av deltagarna, båda var samer från Jokkmokksfjällen, iskontinentens inre okända områden.

Efter cirka 57 timmar återvände Tuorda och Rassa ganska medtagna. De hade lidit svårt av brist på dricksvatten, och hade tvingats att återvända. När de informerades att de avverkat hela 460 kilometer blev Nordenskiöld hänförd. De hade skidat nästan oavbrutet utan sömn i två och ett halvt dygn, med undantag för när de vilade i en grop i två timmar under en storm.

Vid hemkomsten trodde ingen på deras skidbedrift. Att avverka den sträckan på så kort tid med endast skidor ansågs omöjligt. För att bevisa att det var sant utlyste Nordenskiöld 1884 ett skidlopp, Jokkmokk-Kvikkjokk tur

Adolf Erik Nordenskiöld

och retur, en sträcka på hela 22 mil. Nordenskiöld själv menade att sträckan borde gå att klara inom ett dygn.

Man utlyste då en tävling som var det första "Nordenskiöldslppet".

Den 3 april 1884 klockan 18 gick starten och 18 samer och nybyggare skidade iväg från Purkijaur i riktning mot Kvikkjokk. En delprissumma på 50 kronor efter halva sträckan hägrade.

Tre män, som skulle komma att spela huvudrollen i tävlingen, tog snart kommandot. Förutom Paava-Lasse var det samer Per-Olof Länta från Aktse, samt samer/nybyggaren Apmut Ahrman. Bland övriga deltagare fanns bland annat den 51-åriga legendariske vargjägaren Amma Länta, "Skuorka-Nils" (Björnjägar-Nils), Paava-Lasses yngre bror "Pänner", samt nybyggaren Johan Samuel Gustafsson bara för att nämna några av deltagarna.

Man skidade hela natten på skaren, i månlysets sken. I huvudsak gick färden längs sjöarna i Lilla Luleälvens sjösystem. Till Kvikkjokk anlände en klunga på flera man strax efter klockan fyra på morgonen. Paava-Lasse kom först och vann de femtio kronorna.

I Kvikkjokk gjorde de tävlande ett uppehåll mellan en halvtimme och en timme. Man drack kaffe och åt lite mat i klockars-tugan uppe vid kyrkan.

Alla utom Länta som enbart tog en smörgås och lite kaffe. Sedan skidade han iväg ensam utan att meddela några av de andra. Apmut Ahrman vittnade om detta 50 år senare för pastorn i Jokkmokk, Harald Grundström. Enligt honom hade "de tre", det vill säga Paava-Lasse, Länta och Ahrman en överenskommelse om att gemensamt åka iväg från Kvikkjokk.

Harryssons Rörservice

Allt inom
VVS

Din närmaste fackman inom
VVS

Välutrustad servicebil

Mobil: 070-5460477
Byvägen 9 • 790 91 IDRE

Nordenskiöld grupp börjar sin strapatsrika färd

Den tidens skidutrustning och skidkläder gör bragden än större, eller hur...

Inledningsvis var företaget tungt, och trots att det frös till framåt natten och blev skare, bröt hela sju man innan halva distansen var avverkad.

En av dem, samer Rassa, hade ytterligare ett problem i början förutom det tunga blötföret. Han åkte så brett med skidorna att han fick spåra hela tiden oavsett position. Dessutom blev han magsjuk och spydde blod av att druckit allt för mycket kärnmjölk och kaffe.

Visserligen fick han en konjak för att piggnas till, men bröt ändå efter cirka 70 kilometer, vid Tjåmotis.

Uppbragt lär Paava-Lasse ha yttrat följande ord: Han hadd förfalske oss. Han höll int ord!

En ilsken Paava-Lasse och Apmut Ahrman tog snart upp jakten på Länta längs Saggatsjön.

Efter cirka två mil, vid Tjatjibäcken hann de ifatt honom. Därefter skidade de i gemensam trupp många kilometer mot målet i Purkijaur. Alltefter dagen grydde blev företaget allt tyngre.

Det blev blötföre och åkarna fick slita otroligt hårt i det tunga företaget.

Forts. Sid. 14

Forts. Nordenskiöld...

Apmut Ahrman berättade senare att: Händren blev nästan som fladd på insida.

- Ja svettse sedan int på hela tre år; all svett var presse uta kroppen. Vi var barhänt å klädd i vadmalbyxer å hemvävi vadmalblus å bomullsskjorta. Vi kund int ha mössa på huvua, de blev för varmt.

Ett skidpar kunde väga 2-3 kilo! Förutom det tunga föret får man ha i beaktande att skidorna och stavarna var betydligt längre och tyngre än dagens utrustning. Ett skidpar kunde väga 2-3 kilo.

Gamla tiders sportdryck!

När det återstod ett par mil tog "de tre", Paava-Lasse, Länta och Ahrman en kortare rast. Apmut Ahrman hade med sig en liten brännvinsflaska som han tog fram för att "bli kvick i bena", som han uttryckte det. Med den vätskebrist som alla de tävlande led av, inklusive Ahrman, blev förstås konsekvenserna stora.

- Men då gick de i bena så ja blev sömni å int orke alls nånting! vittnade han senare om.

Ahrman tappade all kraft och blev tvungen att vila. Paava-Lasse och Länta åkte ensamma mot målet i Purkijaur.

Därefter följdes de åt hela vägen i ett ursinnigt tempo trots att de hade 18-19 mil i benen. Dessvärre fick Länta problem med sin bindning endast någon kilometer från mål. Detta utnyttjade Paava-Lasse och vann med endast fem sekunder till godo. Efter mer än 220 kilometers åkning.

Om målgången vittnade Apmut Ahrman senare för pastor Grundström:

- I Purkijaur fick vi gå in, å doktorn skåda på oss, å vi fick konjak. När vi hadd sutt i en stund, kom en del efter, men dem var så utmattade, så dem kröp på fyra ben in i stuga, men doktorn laga dem; han smorde hela kroppen!

Delad glädje dubbel glädje...

Det har spekulerats och gått rykten genom åren, att Länta skulle ha givit segern till Paava-Lasse för att senare dela den gemensamma prissumman. Att de skulle ha haft en sådan överenskommelse finns det inga bekräftelser eller bevis för. De som kände Paava-Lasse och Länta menade att de var alltför hederliga för att ingå en sådan pakt.

Dagen efter var det middag i Jokkmokks rådhus

I rådhuset hölls det tal, delades ut priser, åts och skålades, och för första gången i Jokkmokks historia sköts det fyrverkeri.

Inte bara fyrverkeri utan även "krutgubbar"!

Efter middag och prisutdelning i rådhuset skidade de flesta hem till sig, skidturer på 5-6 mil och mer därtill. Apmut Ahrman till exempel, åkte hela 10 mil för att komma hem. Efter Nordenskiöldsluppet tvivlade inte någon längre på de uppgifter Nordenskiöld lämnat om Paava-

Lasses och Rassas skidfärd från Grönlandsexpeditionen året innan. Hans heder och vetenskapliga pondus var återupprättad. Arton fantastiska skidåkare hade gett honom rätt.

KÄLLA:

Red Bull Nordenskiöldsluppet, Backman, Olle "Nordenskiöldsluppet 1884 - historien om världens hårdaste skidtävling" (Nordenskiöld-Samfundet i Finland 2011)

Nordenskiöldsluppet gav Tomas Waldebäck mersmak...

Nu siktar Tomas på långloppet "Gräns till gräns". Ett skidlopp som är 44 mil långt och går tvärs över Finland. Loppet går den 8 mars 2018.

SKIDLOPPET FAKTA

-Gräns till Gräns-

Källa: NSD.sel/Gunnar Boström

Detta skidlopp heter på finska "Rajalta rajalle hiihto" och förkortas med "RR". På engelska heter det "From Border to Border". Loppet går från ryska gränsen (Saunavaara) tvärs över Finland till Tornio/Haparanda. Det är 444 km långt och tar 7 dagar.

KARTA: Schulz-Sportreisen

Övernattningar

sker med varierande standard, man bör ha sovsäck med sig för övernattnings på golv i nerlagda skolor etc. Men oftast övernattar man i trevliga stugor eller hotell. Torkning av blöta kläder kan vara ett problem, man bör således ha med sig tillräckligt med ombyten.

Vätskekontroller

finns på minst två ställen per dag. Tillgång till lite mat brukar finnas på ett ställe per dag. Man behöver således inte ha med sig egen dryck och mat - även om det kan vara en fördel vissa dagar.

Följebussen

som transporterar utrustningen och eventuella sjuklingar ansluter till spåret minst en gång per dag. Då ges man möjlighet till att byta utrustning eller klädsel.

De längsta dagsetapperna

är 75 respektive 76 kilometer. Vissa dagar är det en hel del upp och ner, de största höjdskillnaderna per dag är ca 200 meter. Den kortaste etappen är 44 km.

I detta nummer har det handlat rätt mycket om skidåkning i mina mycket unga år.

Det var länge sedan nu. Nu har jag blivit en någorlunda glad pensionär... Min Eva sa till mig när jag gick i pension:

- Kom ihåg, jag vill inte ha någon bitter gammal gubbe...

Jag får väl i ärlighetens namn säga att jag "jobbar på det", - men det är inte alltid så lätt när kroppen vill något annat än vad man själv vill, men oftast går det.

Jag har badat i ungdomens källa... på Azorerna, dessutom två år i rad, men källan bara rynkade på näsan åt mig och dessutom blev jag två år äldre på köpet!

Det är bara att hålla igång och kanske anpassa de "små äventyren" efter kroppen och knoppen.

Som min kloka Eva (hon som inte vill ha någon gnällig gammal gubbe) brukar säga när jag tycker att förändringarna i kropp och tillvaro kommer lite väl tätt...

- Var sak har sin tid, nu tar vi en dag i taget, vi har så otroligt mycket att vara tacksamma för, och har säkert mycket, men kanske nya och annorlunda saker som väntar på oss runt hörnet.

Min skidåkningsteknik har inte precis blivit bättre med åren, men det har skidspåren i Kringelfjorden blivit så det kanske jämnar ut sig. Utförsåkning blev det inget av förra vintern. Men denna vinter skall jag i alla fall testa "Orren" i Fjätervålen och kanske några

av de blå pisterna. Tidigare har offpiståktningen varit det som dragit mest. Men som sagt, var sak har sin tid.

Lille Arvid skall hålla mig "Ung"...

Och så har jag blivit farfar, men se det har inte gjort mig äldre, snarare tvärt om. Jag ser fram emot att lära lille Arvid att åka skidor, fiska, fjällvandra här uppe i Kringelfjorden. Arvid är dryga ett år och jag dryga sextiosju. Så det gäller för mig att hålla mig igång och någorlunda frisk, för när Arvid är åtta så är jag sjuttiofyra om jag räknat rätt.

Arvid och farfar diskuterar skidåkning, fiske och fjällvandring.

Hur är det Arvid, sover du bra i tält?

Foto: E. Forslund

Våra intressen varierar över livet

Sist jag var och tränade så satt gubbängnet i bastun och snackade som vanligt. Jag badar själv inte bastu men går in där och torkar mig. Jag lyssnade på samtalet och kunde inte hålla mig.

Fasen gubbar, vad har hänt...?

När jag först träffade er i gamla simhallen för några år sedan, då snackade ni tjejer och fotboll i bastun, nu pratar ni svampplockning och V75!

- Tiden går - och jag med, sa Janne och tog handduken och gick.

Hans

Det är vi som plogar och skottar snö i Kringelfjorden

Behöver du extra skottnings/snöröjning på parkering eller uppfarter så kontaktar du oss för offert.

Vårt motto:
Bra snöröjning - bra priser

ÖVRIG SERVICE I VÅR VERKSAMHET

Bilreparationer • Service • Krocksador
Lacksador • Plåtskador • Billackering
Däckförsäljning & däckreparation

Oberoende bilverkstad

Vi är en oberoende bilverkstad och arbetar med alla bilmärken på marknaden.

ÖPPETTIDER: Måndag-fredag 07.00-17.00
TELEFON: 0253-109 00 • Per 070-359 18 28 • Roger 070-396 16 26
E-POST: per@torvstro.se • roger@torvstro.se
ADRESS: Vägverksvägen 8, 790 90 Särna

PeRo i Särna AB

I huvet på Inge

Inge Blomberg

**Kåserar och berättar om här-
liga fjällupplevelser upplevda
i en VW Passat på väg från
Gammelsättern på Nipfjället
till Berlin.**

Min vän Inge är fritidshusägare i Öjvassla och numera även stugägare i Gammelsättern på Nipfjället.

Inge är en populär gästskribent till och från i Kringelfjordsnytt sedan några år. Inges naturintresse lyser alltid igenom, och framförallt vurmar han för vinteräventyr i Särna-Idre-Grövelsjöområdet av naturliga skäl.

Hans

Sväng vänster ut på Byvägen i Idre ”- Then we take Berlin...”

Jag hade precis googlat ordet Avståndstabell. Dessutom skrivit in destinationerna Idre och Berlin. Därefter tryckt på Enter.

En detaljerad vägbeskrivning visades på skärmen.

Mellangrabben hade någon timme tidigare ringt via Messenger och berättat att han ville bli hämtad så fort som möjligt. M.a.o. - Nu!...

Efter några år i den mångkulturella storstadsmiljön i Berlin tyckte sonen att det var det dags att bryta upp.

Kärran var redan kopplad, preseningarna låg i bagaget och tandborsten stack upp ur bröstfickan. Bara att ge sig iväg, jag hade ju lovat att hämta grabben när han kallade.

Jag lyfte blicken från datorskärmen med en viss bävan.

Över 130 mil väntade

-och skulle allt rulla så hade jag ungefär ett dygns resande framför mig. 24 timmar monoton färd i ljuset av mörk höst. När jag lämnade Bergevägen från fjället och svängde vänster ut på den blöta Byvägen i Idre kändes det gott att däckena var relativt nya och att jag sovitt mina 8 timmar.

Trippmätaren tickade kilometrarna och jag kommer ihåg hur jag passerade Älvdalen och Mora. Sedan är det mera diffust.

Precis som när jag gör mina träningspass på rullskidor gick jag in i någon sorts dimma där verkligheten visserligen registreras men inte kan återges.

Tillståndet kanske är farligt, jag vet inte?

Är jag helt borta eller finns jag på banan om en trafiksituation skulle uppstå? Nej, troligen helt ofarligt.

Jag kände igen situationen från när jag pendlade mellan hemmet och jobbet i Örebro. Man blir liksom två personer, - en bilförare som på något sätt har koll och en planerare, eller som i det här fallet, - en fantiserare och en drömmare. Kanske är det därför man har två hjärnhalvor?

Det jag vet är att resan blev alldeles underbar.

I min omedvetna medvetenhet förflyttades jag från blöta vägbanor till torr nysnö, från blinkande stoppljus till ensamma fjällbjörkar och när kvällen lade sig nere i Smålandsskogarna vistades jag i månlyuset på flacken mellan Nipen och Stadjans hägrande krona.

Allt var sanning. Absolut ingen "fake news" som vi hört talas om så mycket i media. Min längtan förde mig bort från oljud och stressade mötande helljus. Kvar fanns bara ett mycket behagligt mentalt tillstånd där fjällupplevelsen låg för mina fötter.

Steg för steg gick jag mot solen. Kängorna var väl snörda och på ryggen vilade säcken med både skaffning, en kniv och lite torra kläder, utifall att.

Platån mot Stadjan badade i en blandning av senhöstens färger och ett puder av nysnö. Då lyser plötsligt en vit ren upp flocken av betande djur intill det kristallklara vattnet nere i sänkan. Den är vacker, allt är vackert och alldeles stilla.

Jag stannar till och upptäcker hur den vita kon på något sätt färgat drömmen till vinter. Hon krafsar med klövarna för att nå bete under det täcke som nu bildat nästa årstid. Den underbara fjällvintern.

I drömmarnas värld finns inga hinder.

Här spelas all skönhet upp som på film och jag har fått huvudrollen på en scen omgiven av en dekor fylld av naturens egen ljussättning. Jag vet inte då men förstår naturligtvis nu att nathinnans fotografier speglar själens samhörighet med det landskap jag älskar så innerligt.

I samma stund när jag Trelleborg.

Färjan mot Rostock ligger på plats och jag kommer ihåg hur nervös jag

var för att inte få komma med trots inköpt färdbiljett. Passet hade nämligen gått ut i september. Ett faktum som jag upptäckte först i stunden innan bilen startade och resan var påbörjad. Men det fanns ingen tid att förnya denna ID-handling då, istället förlita sig på både tur och en godhjärtad europé vid ankomst till Tyskland.

Och visst gick chansningen hem. Jag gled genom tullen och ut på autobahn mot Berlin. Nej fel, jag skred ut på skidorna över snötäckta vidder. Som med en fingerknäppning var jag tillbaka på fjället. Ingen plats kan vara bättre för mental förflyttning än en långsträckt trist motorväg.

Precis som om den fria farten ner mot en väntande son fick mig att känna skarsnö under fötterna. Skidorna nästan flög fram. Den där packade frysta kristallsnön som får

tabellen på nytt. Fortsätter in på Prenzlauer allee. Pulsen ökar för varje meter. Målet närmar sig och jag känner att jag kommer att nå 1131 m.ö.h.

Svänger in vid Alexanderplats, passerar Brandenburger Tor och avvekar de sista metrarna in i Neuköln.

Det är bekanta stråk. Den turkiska musiken möter mig i korsningen in mot Tellstrasse 2. Framme!

Jag har nått toppen igen...

"Utsikten" är magnifik. Liksom från Stadjans högsta punkt ser jag mångfalden blomma. Lyckokänslan fyller min kropp. Jag sitter kvar en stund. Känner en tår nedför kinden. Det är underbart att leva. Speciellt när man får möta ett barn som vill följa med hem.

Plötsligt dyker några rader från en gammal Leonard Cohen låt upp i huvudet, den går "ungefär" så här:

*Ah you loved me as a loser, but now you're worried that I just might win
You know the way to stop me, but you don't have the discipline*

*How many nights I prayed for this,
to let my work begin*

First we take Idre, (Kan ha varit Manhattan) then we take Berlin...

*I'd really like to live beside you, baby ...
And I thank you for those items that you sent me*

*The monkey and the plywood violin
I practiced every night, now I'm ready
First we take Särna, then we take Berlin...*

Ah remember me, I used to live for music

Remember me, I brought your groceries in

Well it's Father's Day and everybody's wounded

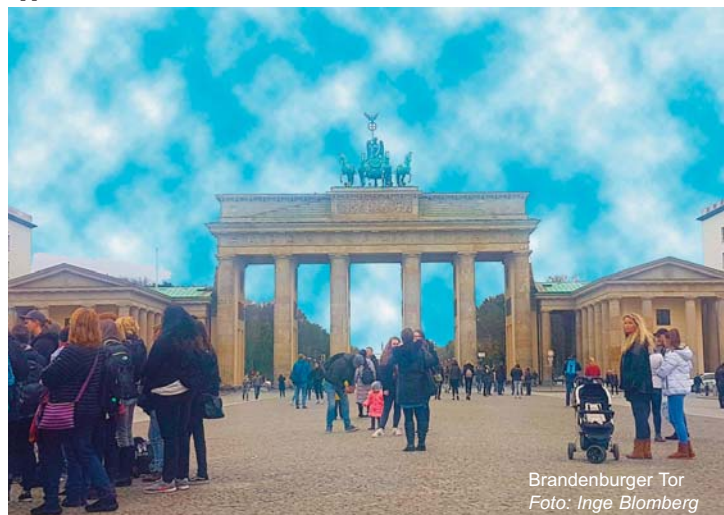
First we take Älvdalen, then we take Berlin...

Vi kramas, Tomas och jag.

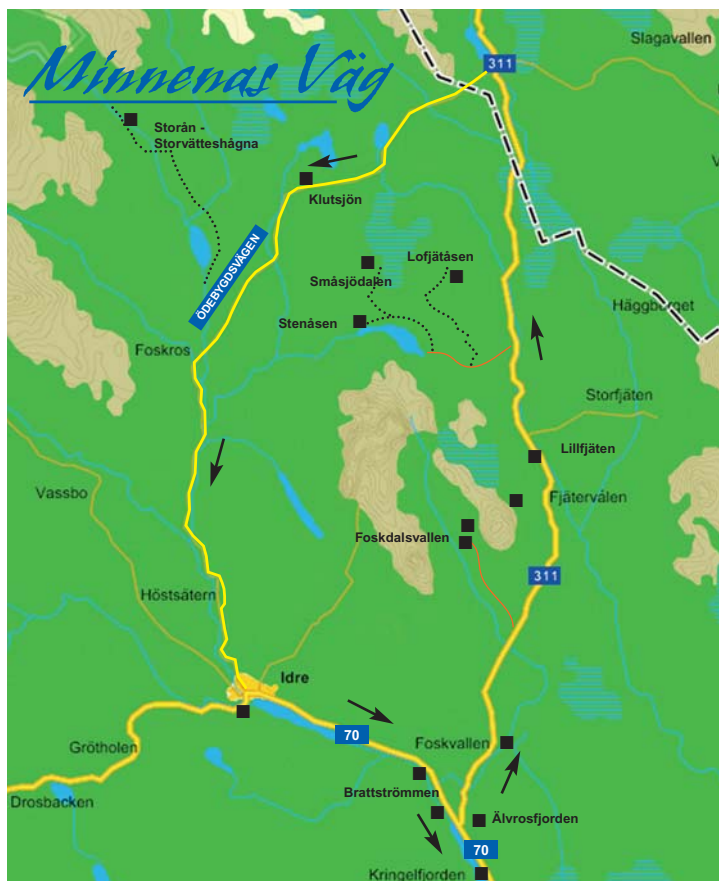
Han frågar hur resan har varit och jag svarar utan att blinka. En fantastisk tur. Jag har upplevt flera årstider. Fjällen bjuder alltid på något extra! Han ser undrande ut. Fjällen?

Ja, jag ska berätta på hemresan säger jag, nu måste vi packa dina grejer. Kom igen grabben.

Livet leker! / Inge

Brandenburger Tor
Foto: Inge Blomberg

2016 30-års jubilerade Kringelfjords-Nytt och i sommarnumret började vi en resa efter vad jag kallar Minnenas väg.

RESUME

Jag fick idén till artikelserien när jag rodde drag utanför Älvros i Älvrosfjorden. Jag fick ingen fisk, men väl en fantastisk kväll, ensam med några av mina bästa vänner, d.v.s. mina minnen!

Dags att ta sig hem och få en nattsmörgås och en pilsner.

Att sätta igång snurran en sådan här natt blev det inte tal om. Det skulle klyva tystnaden och bryta förtrollningen, och man kan inte vara helt säker på om det kommer några fler trolska, och så lujmma nätter av samma kaliber under denna sommar.

Minnen strömmar fram...

Roddturen tillbaka till Kringelfjorden är lång - och båten är inte gjord för rodd, så mitt huvud hinner gå igenom många händelser, kulturhistoria och "små äventyr" som jag upplevt genom åren efter "minnenas väg".

På vår resa har vi hitintills klarat av:

- Sprängningen av Hedsundsbron som Elon Hedlund i Särna berättat för mig om.
 - Älvros och rekordlaxen. Utanför en av öarna utanför Älvros drog under-tecknad och Seved Ebers från Särnaheden upp en laxöring med en vikt på över sex kilo!
 - Foskvallen och bilgaraget som blev ett ofrivilligt bussgarage och lite om skidtävlings Raiden.
 - Foskdalsvallen fäbod,
 - Städjan,
 - Lingman och bussen.
 - En vådlig "seglats på Fjätervålen.
 - Lillfjätens dansbana.
 - Lofjätåsen,
 - Småsjödalen.
 - Stenåsen.
- Allt finns att läsa på: kringelfjordens-stugby.se

Och nu kör vidare efter riksväg 311 mot Sveg. Vi korsar Härjedalsgränsen och strax före Sörvattnet så tar vi vänster in på Ödebygdsvägen mot Klutsjön.

En plats som rymmer så mycket privata minnen och historia.

Svens snickarbu "mormorstugan" (Eller storstugan som den kallades förr) fotograferat någon gång under julen 1984

Foto: H Forsslund

Text: H Forsslund.
Källa historik: Ödemarksminnen av Tomas Ljung

KLUTSJÖN Här återvänder vi i minnet till Klutsjö-Sven, den gamle träsnidaren som gick bort 1995.

Mitt första besök hos Sven Svensson var med en bekant på sportlovet 1982.

En dåvarande Kringelfjordsgranne vid namn Hans Andersson och jag skulle åka skidor i Lofsdalen.

På hemvägen åkte vi "Ödemarksvägen" från Sörvattnet mot Idre via Klutsjön och Foskros. "Stor Hasse" ville stanna och köpa en "lappkniv" av Sven som var en duktig slöjdare.

Kniv från Klutsjön

Hasse Andersson kände Sven sedan tidigare eftersom Hasse hyrt en liten stuga av Sven under ett par år innan han köpte hus i Kringelfjorden.

Jag blev fascinerad av den gamle mannen och hans snickarbu.

Jag frågade Sven om jag fick kommatillbaka med familjen senare. På jullovet (tror det var 1984) frågade jag mina barn Lina och Gustaf, om de ville hälsa på tomten. De ville de naturligtvis!

På besök hos tomten.

Ni som har åkt ödemarksvägen vet hur vacker den är. Den går precis på kalffällsgränsen och omges av vackra fjälltoppar.

Tyvärr hittar jag ingen bild på Sven. Men här är en av hans gubbar i min ägo.

Vägen går mil efter mil med enorma raksträckor. Denna decemberdag var det massor av snö och hela det fantastiska landskapet var målat i vitt, blått, turkost och himlen sprakade i gulorange.

Svens gård ligger vackert vid Klutsjön vid foten av Grundagsvålen.

Gården består av "Mormorstugan" som nu mer är snickarbod. Till höger ligger nygården som inte alls är så ny, utan det är faktiskt det äldsta huset och som byggs till i omgångar.

Klutsjön omkring 1930. Vykort Mormorstugan till vänster och "nygamla" boningslängan t.h.

Här uppe i fjällvildmarken bodde Sven med sin fru Mait och lapphund, alldeles ensamma på fjället med åtskilliga mil till närmaste affär och dessutom utan bil.

Sven och hans fru tog färdtjänst till Idre ungefär var tredje vecka för att handla, besöka distriktsköterskan och kanske titta på civilisationen.

När vi nu kör in på gården till "mormorstugan" som Sven hade som snickarbod, ligger snön upp på halva fönstren. När mina barn Lina och Gustaf nu stiger in i Svens snickarbu var de helt övertygade att de kom till tomtens verkstad.

En liten grå man med läderförkläde och plirande ögon sitter på en pall mitt i en liten hög med träspån och läderrester.

Sven skojar med barnen och skrattar tomteaktigt och önskar god jul, sedan tar med dem ut i förrådet där han förser dem med var sin chokladkaka och gamla vykort med samer på.

Jag besökte Sven ett par tre gånger om året.

Vi blev mycket goda vänner och fick mig många historier till livs. Tyvärr var jag ung och dum och tecknade inte ner allt intressant Sven berättade.

Jag hade då ännu inte kommit till insikt att vi alla är en del av vår historia, och hur viktigt det är att den finns kvar och kan berättas för att vi skall förstå och få mer mening i våra egna liv.

Renberget

En vårdag när jag kom till Klutsjön så låg det ett litet kolsvart berg på gårdsplanen. När jag klev ur bilen steg ett moln av flugor upp mot himlen och en fruktansvärd stank mötte mig. Sven kom ut och såg bekymrad ut.

– Vad skall jag ta mig till sa Sven. Lapparna var förbi och frågade om jag ville ha renhorn att slöjda av. Klart jag tackade ja och sa att det var snällt.

Ett par dagar senare hörde jag en lastbil på gården och mitt på gårdsplanen låg detta säger Sven och pekar bekymrat på den svarta högen.

Lapparna hade levererade hornen men de satt fortfarande kvar på renhuvudena som nu låg och rutnade. Sven lyckades trots allt säga av hornen, men vad han sedan gjorde av skallarna har jag ingen aning om?

Sven var en duktig slöjdare.

Han utvecklade en egen teknik att bl.a. göra sina berömda trägubbar. Han gjorde även vackra knivar med skaft av renhorn och masurbjörk. Gubbarna var ett kapitel för sig! Grovhuggna med kraftiga snitt, men ändå detaljrika.

Jag har flera gubbar som är ca 30-40 cm höga. Där finns detaljer som: Slidknivar som går att lossa ur slidan, maskburkar som går att öppna, pimpelfiskare som sitter på näverskrylla med pimpelspö, tråd, pirk etc. Jägare med bössa, pipa och slidkniv.

Svens gubbar målades aldrig utom pupillerna i ögonen. Jo en gubbe färglade han faktisk. Det var klassiker "Svartrocken" dvs. prästen.

"Svartrocken" var en riktig storsäljare.

Jag förstod inte riktigt det roliga i "gubben". Tyckte kanske att den var lite väl fräck. Vitsen med gubben var att om någon intresserad lyfte i rocken så åkte underkroppen ner och något annat stort rött upp. Överläter detta till läsarens egen fantasi.

En roligare variant på svartrockstemat ovan träffade jag på i min ungdom.

En "österikisk" "krog som hette St Clara i Stockholm hade en rolig variant av skämtet på damtoaletten.

Det var en liten manlig tyrolerdocka, ni vet en sådan där med filthatt, rakborste, vandrarkängor och leaderhosen med lucka fram till.

När någon nyfiken dam knäppte upp byxluckan mötes hon av detta lilla meddelande;

"Just nu ringer en klocka ute i baren". Det var en del rodnande damer som kom ut ur damrummet till övriga gästers munterhet.

Sven blev till och med uppmärksam i TV under 80 talet.

I programmet visade man upp hans lustiga och konstfullt snidade gubbar. (Jag har sett hans gubbar ute på aktioner. (dock ej prästen) så Sven är inte helt okänd)

Sven tillverkade vackra knivar i de mest skiftande storlekar och mönster. Inte bara som turistsovenirer utan han hade alltid beställningar från jägare som ville ha jaktknivar. Dessa jaktknivar var inte som man kan tro stora knivar. Nej, dessa var små enkla knivar och hade ett kort blad i kolstål. Knivarna var sällan speciellt utsmyckade. Sven tillverkade även plånböcker och andra läderföremål, men mest känd var Sven för sina gubbar.

Jag har en del av hans "gubbar" och vackra knivar i min ägo Tyvärr stals de finaste knivarna ur min knivsamlings vid ett inbrott på mitt företag för ett antal år sedan.

Jag har dock ett antal gubbar och knivar i tryggt förvar.

Dessutom en stor huggkubbe från en månghundraårig tall som jag fick av Sven och släpat ända från Klutsjön.

Forts.Sid 18

Välkomna till Grövelsjöns Fjällstation

Restaurang och Café

Vår restaurang med Slow Food inriktning har en mäktig utsikt över de norska fjällen. Ät en god buffé eller ta en fikapaus med kaffe och dopp.

Spa

Unna Er en lugn stund med en av våra sköna behandlingar. - Må gott och ladda nya krafter!

Butik

Välsorterat sortiment av friluftskläder och utrustning. Allt vad du behöver för fjällturen. Livsmedel, tidningar, hantverk och souvenirer.

Uthyrning

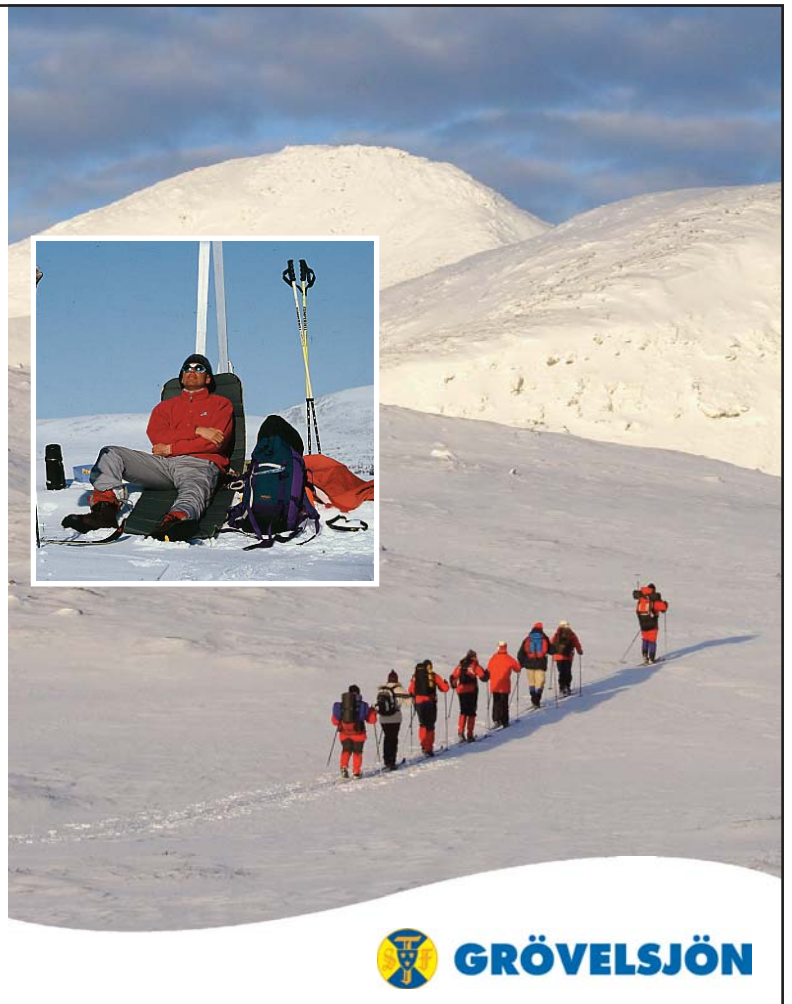
Välsorterad uthyrning av skid-friluftsutrustning till vettiga priser. Här finns allt som behövs för fjällveckan.

Guidade vandringar - Temaveckor

Hela vintersäsongen anordnas turer med färdledare och olika temaveckor.

Ring eller besök vår hemsida för mer information.

www.grovelsjon.com

GRÖVELSJÖN

Några av Klutsjö-Svens gubbar
Foto: H. Forsslund

Jag hade en speciell beställning liggande hos Sven.

Den blev aldrig färdig och platsen där den skulle stå gapar fortfarande tom. Jag hade beställt ett träd där en lapp skulle vara uppjagad i grenverket av en björn. Konstverket växte fram lite för varje gång jag kom på besök, men det gick erbarmligt sakta.

Jag sa till Sven sista året han levde att jag tyckte att det var konstigt att figuren aldrig blir färdig?

Sven tittade upp på mig och sa; "Om den blir klar kanske du inte kommer och hälsar på mig".

Jag förklarade för Sven att det inte var för gubbarna jag kom utan jag besökte honom för att jag tyckte vi hade så trevligt tillsammans och att han berättade intressanta saker.

Lappen i trädet blev aldrig färdig och nu så här i efterhand känns det som att det var just så det skulle vara.

De gubbar och övrigt hantverk jag har skall påminna mig om vår fina vänskap och våra stunder tillsammans som i alla fall har berikat mitt liv.

Sven höll på att få en alldeles ny skoter gratis en gång.

En gång när jag var på väg till Sven var det ett radioprogram om snöskoter och dess utveckling. Man intervjuade bl.a. företaget Ockelbo som hade något jubileum och som jag tror var det första företaget som tillverkade snöskotrar i Sverige.

Man berättade att man sökte med ljus och lykta efter en Ockelbo 1965 som var deras första modell. (Jag kan minnas fel ang. året). Den som hade en sådan i skapligt skick skulle få en fabriksny skoter i utbyte.

Jag mindes att Sven hade en väldigt gammal ful "bebisblå" fyrkantig skoter i uthuset. Jag tog Sven direkt ut i uthuset. Jo mycket riktigt där stod en välskött Ockelbo 1965. Jag ringde direkt till Ockelbo som beklagade att de redan var på väg och skulle titta på en som fanns på lite närmare håll. Skulle den visas sig inte hålla måttet skulle man höra av sig. Så blev det tyvärr inte.

Sista mötet med Sven

I februari 1995 satt jag och min fru Eva i hans kära snickarbu och "planerade" hur vi skulle komma upp till våren och lägga siknät.

Sven såg mycket dålig ut den gången, men jag trodde i alla fall att vi kunde se fram emot ett år till med utflykter till vår kära "farbror Sven".

Sven som nog hade fått veta av sin läkare att det kanske inte var så långt kvar ville att jag skulle köpa allt hantverk som var osålt. Sven ville i princip skänka bort allt. Dessutom erbjöd han mig att köpa gården.

Jag blev så fantastiskt ledsen! Det kändes så definitivt. Jag köpte en gubbe och lite knivar och ett par renhorn, dock till ordinarie pris.

Däremot tog jag emot en bärkasse med halvfabrikat till gubbar och renar som Sven sågat till för flera år sedan men inte orkat göra något av. Jag hade tänkt att fina sommarkvällar och försöka mig på att färdigställa några av figurerna.

Sven lärde mig hur man skulle lägga bitarna i varmt vatten för att det skulle bli lättare att skära i dem.

Jag hade även tänkt att han skulle visa mig hur man snidade vid mitt tänkta besök i påsk.

Sven sa att han även skulle lära mig hur man gör knivar men det han tyvärr aldrig med att göra.

Sven hade lite otur i livet.

Redan som värnpliktig ådrog han sig TBC. Sven skadade senare ett ben i skogen, vilket gjorde honom lite halt. Sven blev tidigt sjukpensionär.

Med en njure, en lunga och dessutom halt var det inte så lätt. Sven lät sig dock inte nedslås. Han började med konsthantverk i sin lilla stuga långt ute i ödemarken tillsammans med sin fru Mait och sin lapphund som sällskap. Dock saknade familjen bil så det kändes kanske lite isolerat i bland.

Svens kiosk

Sven byggde en liten timrad minikiosk på ca 5 kvm utmed den så säl-lan trafikerade ödemarksvägen.

Här sålde Sven sina gubbar, knivar samt lite annat i souvenirväg. Han hade även lite läsk och godis.

Jag minns denna lilla kiosk som såg så lustig ut och verkade så felplacerad mitt i ödemarken.

Det var inte många som kom förbi denna gudsförgätta plats, så något större tillskott till sjukpengen blev det nog inte. Men Sven hade något att göra, och fick byta ett ord då och då med någon förbipasserande.

En dag passerar en stelbent

"vän av ordning" och undrar om Sven har registrerat bolag och betalar in sin skatt och moms regelbundet?

Otroligt att sådana människor finns!

Intoleranta människor som inte unnar en sjuk gammal man lite livskvalitet. En person som själv försöker att hitta på något att sysselsätta sig och egentligen inte kostar staten något extra utom sjukpension. Medan man på annat håll kan vräka ut ersättnings- och sysselsättningsbidrag.

Sven tömmer sin lilla bod, välter den bakom ett buskage (Där den låg i flera år som ett trist minne över intolerans och avundsjuka).

Sven drar sig undan i sin mormors gamla stuga som fungerade som snickarbu.

Efter detta var bara vänner och bekanta välkomna att hälsa på och kanske beställa en kniv eller gubbe.

Sven Svensson i Klutsjön gick bort i mars 1995

Nu glesnade åter igen leden av spännande och lite udda människor som med sitt goda minne och konstnärliga begåvning fört en gammal och fin kultur vidare.

TV-tidningar och radio etc. gör oss till lite mera likriktade och tråkigare människor. Och goda berättare och personer med en mera egen livssyn blir allt färre.

Sven var född 1919 i Klutsjön som ligger så gotts som på kalffjället mellan Sörvattnet och Foskros.

Här framlevde Sven hela sitt liv med mil till bofasta grannar och dessutom utan bil.

SÄRNAFFÄRN

**Välkommen till det
"LILLA VARUHUSET"
i Särna - mitt i byn**

(fd. Språngs)

HÄR HITTAR DU bl.a:

Järnvaror • Färg • Tapeter • Vitvaror • Fiskeutrustning/kort • Kartor • Leksaker • Hundartiklar • Återförsäljare för Cylinda produkter, tillbehör - och mycket mer.

**Vi är även ombud för:
SYSTEMBOLAGET**

Minikafé med gott fikabröd, mackor och korv m. bröd i butiken.

Hamburgare
Vi serverar hamburgare.

Nu även solarium bara att boka en tid.

HÅLTAGNING - PIERCING
Vi tar även hål i öron för örhängen etc.

Särnaffärn • Särnavägen 133 • 0253-104 30

Forts. Klutsjön...

En nästan öde mark efter "Öde-marksvägen"

Till dessa avlägsna trakter dyker endast fritidsfolket upp några veckor om året och tar fåbodrar och fritidshus besittning.

Det jag känner när jag tänker till baka på Sven är inte bara saknad utan även glädje och tacksamhet för att jag fått lära känna Sven under några år. Jag kommer aldrig att glömma de fina pratstunderna i snickarverkstaden i "mormorsstugan".

Tack Sven för att du fanns!

Hans

Klutsjö-Märit, Svens Mormor

Sven berättade att när hans mormor Märit och morfar Ol Larsa bosatte sig vid Klutsjön så opponerade sig en "granne" som då bodde 8 km därifrån. Man tyckte att familjen som man uttryckte sig, var oförskämda och "trängde sig på".

Mormor, Klutsjö Märit hade minst sagt det tufft på gården i Klutsjön. Jag vill gärna berätta historien för er. Sven berättade en del för mig men han undanhöll även en del fakta. Kanske för att han skämdes för sin gamla släkts fattigdom. Egentligen borde han varit stolt att ha haft en mormor med övernaturliga krafter

Hans

Berättelsen om Klutsjö-Märit

(Svens mormor)

Källa: "Ödebygdsminnen", berättelser om människorna nord i Marken. Nertecknat av Tomas Ljung.

Boken är utgiven av Länsstyrelsen i Dalarnas Län 2004.

Ödebygdsminnen beskriver vårt områdes sista nybyggare. En intressant och gripande bok med många människoöden, - i en tid inte allt för långt borta!

I samband med att Märit och Ol Larsa flyttar in på gården i Klutsjön skriver svärföräldrarna Staffan och Kerstin över hela gården på svärsonen tillika systersonen Olof.

(Ol Larsa). Ett födokontrakt bilägges, där svärföräldrarna garanteras:

"föda och skötsel för 4 stycken kor för både vinter och sommar även så för fyra stycken får, 20 lispund sammalet kornmjöl, 2 lispund salt, 18 mark norsk tobak, 20 mark kaffe och socker, hälften av vardera, varmt husrum samt kontant 600 kronor efter bägges död och så snart någondera av födorädstagarna med döden bortgår, så försvinner hälften av ovan skrivne födorädspersedlar...

Sådana här kontrakt var vanliga i äldre tid och före pensioner och äldringssvård den enda säkra garantin för en någorlunda trygg ålderdom.

De gamla bor nu i gamla stugan, medan Märit och Ol Larsa bor i en nytimrad liten stuga intill.

Bara tre år senare - 1883 - säljer Ol Larsa och Märit hela egendomen Klutsjön till "De förenade bolagen".

Ett svensk norskt konsortium som lurade skog av fjällbönderna som inte visste så mycket om skogens värde. I bland fick de tidigare ägarna bo kvar ett avtalat antal år, ibland såldes själva avverkningsrätten på vanligtvis 50 år för att sedan återgå till de ursprungliga ägarna

Ol Larsa flyttar då den ena stugan från den gamla bosättningen vid Grundåbygget till Klutsjön och bygger på den med en övervåning. Här bosätter sig nu Ol Larsa och Märit och det är här som Klutsjö-Märits långa, ofattbart slitsamma liv huvudsakligen skall utspelas.

Klutsjö-Märit födde tio barn, av vilka sju dog före ett års ålder och två blev svagsinta.

Endast dottern Bernhardina var helt frisk och fick tidigt ta ansvar för djuren. Märit levde i stugan med de båda sinnessvaga barnen Ebba och Ola och därtill maken Ol Larsa, som blev sinnessjuk omkring 1890.

De båda barnen var mycket musikaliska och spelade på allt möjligt, vislade och åstadkom njutbara märkligheter. Något konkret utlopp för denna begåvning fick de dock aldrig.

Ol Larsa dog 1912 utan att ha återfått besinningen.

Omkring 1910 besökte Karl-Erik Forsslund Klutsjön och greps starkt av Märits Öde, som han 1913 skildrade dikten "Hjältar":

Mången som läst dikten har nog inte förstått att innehållet inte bara är en gripande dikt, utan beskriver en verklighet för en fattig hårt kämpande familj i fjällödemarken.

Hjältar

av Karl-Erik Forsslund

En gång kom jag till en gård,
grå och ensam på en öde
myr i vida ödemarker,
inklämnd mellan tvenne gråa
nakna kalvfäll.

Tvenne barn i gården växte,
sonen var en dumbe,
dottern var en krympling
båda sutto dagen lång,
höst och vår, år ut, år in
tomt och storögt stirrande
stelt och själlöst leende -
hade så i trettio år
setat hand i hand och stirrat.

Far i gården satt där själv
slö och slagen, bunden
med ett rep vid spisen.

Klutsjö-Märit med barnen Ebba och Ola vid storstugan i Klutsjön ca 1920
Foto: Familjarkiv / Ödebygdsminnen

Hade blott en enda tanke,
ville fly till skogs, till fjälls,
ville ut och ville bort,
bort bland gråa öde kalvfäll,
måste fjättras för att icke
fly, förvillas och förgås
i de vida ödemarker-
hade setat så i tjugo år.

Modern gick i dagens sysslor
tyst och stilla, ständigt stilla,
ständigt lika stark och stilla.
Stod vid spis och satt vid spinrock,
högg all ved och bar allt vatten,
gick i fjäs och gick i sloge,

födde sig och sina kära,
ständigt lika stark och stilla
mellan öde gråa kalvfäll.

Gick en sällsynt gång ibland
långa milen ner till bygden
med sin tunga kont på ryggen -
för att skynda hem igen
full av oro att ej finna
allt sig likt där hemma -
oro att ej allting skulle
vara som det alltid varit
i den tysta gråa gården
mellan tysta gråa kalvfäll.

Forts.Sid 21

Kurvans

TYG &

KLÄDER

IDRE 0253-205 04

Välkommen till vår stora butik!
Kläder och tyger i mängder!

Hos oss hittar du tyger i alla smaker • Vi syr gardiner på beställning
Kläder för dam, barn, herr • Snösmucken • garn mm.

Välkommen till vår butik mitt i byn
Heminredning för alla

Lakan • dukar • ljus • lampor • mattor • handdukar • skor mm.
0253-205 03

Öppettider för båda butikerna

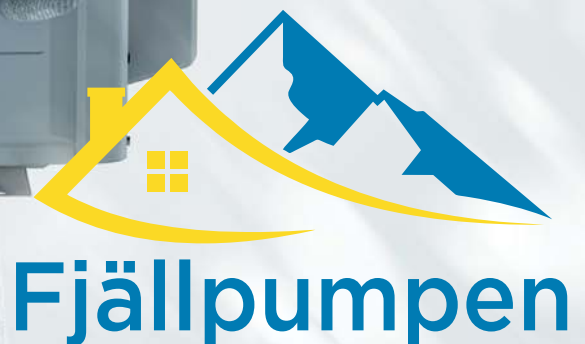
Måndag - Fredag	10:00 - 18:00
Lördag	10:00 - 13:00
Söndag	Stängt

Välkomna önskar personalen!

TA FÖRSTA STEGET,
SÄNK DINA
VÄRMEKOSTNADER

DEN EXTREMA
VÄRMEPUMPEN
MED 50-100% MER
KRAFT ÄR HÄR!

DAIKIN

Fjällpumpen

Vi värmer fjällen

fjallpumpen.se

0735-282 889

I mitten av tjugotalet kom Greta Berg i Foskros förbi Klutsjön

Greta fick där se hur Märít, som då var svårt värkbruten, hämtade vatten i sjön. Hon kunde inte gå, utan knaggade sig fram med en stol över den knöliga gårdstakten. De båda barnen, som hon behövde till att bära, var bundna med tömmar framför stolen och bar hinkarna. Med en liten piska drev hon på dem.

När ödebygdsvägen drogs förbi Klutsjön 1933 bröts ödsligheten. Vid invigningen fick Märít bjuda landshövding Bernhard Eriksson på kaffe. Rörd av hennes situation gav han henne en femtiolapp ur egen ficka. Märít skänkte omgående pengarna till en välgörenhetsinrättning. Då Ebba och Ola sent omsider fördes till mentalsjukhus, avled båda inom några veckor. Klutsjö-Märít's egen jordevandring upphörde först 1944.

De femtio sista åren

I lillstugan bodde dottern Bernhardina (Hardina Sven Svenssons mor). Pa henne vilade ansvaret över djuren och hon fick buföra och geta kor och getter vid Staffsvallen när hennes mor och mormor inte längre orkade.

Hon gifte sig 1911 med Lars i Fjätbodarna, men begärde strax skilsmässa. Några somrar på 1910-talet arbetade Sven Svensson från Lillfjäten (Vår Klutsjö-Svens far) som dräng på gården. Han blev kvar och gifte sig 14 juli 1918 med Hardina.

De bodde i lillstugan, där de fick tre barn: Sven (Lill-Sven, f.1919), Ola och Algot.

Avstyckningarna och utförsäljningarna hade hela tiden fortsatt, under trycket från skogsbolagen. Vid storskiftet skiftades hela hemjorden mellan Bergslaget, Korsnäs och Kopparberg-Hofors AB. När Hardina och Sven tog över var det som arrendatorer på egen jord. Strax därpå sålde Märít ut de sista skogsskiftena.

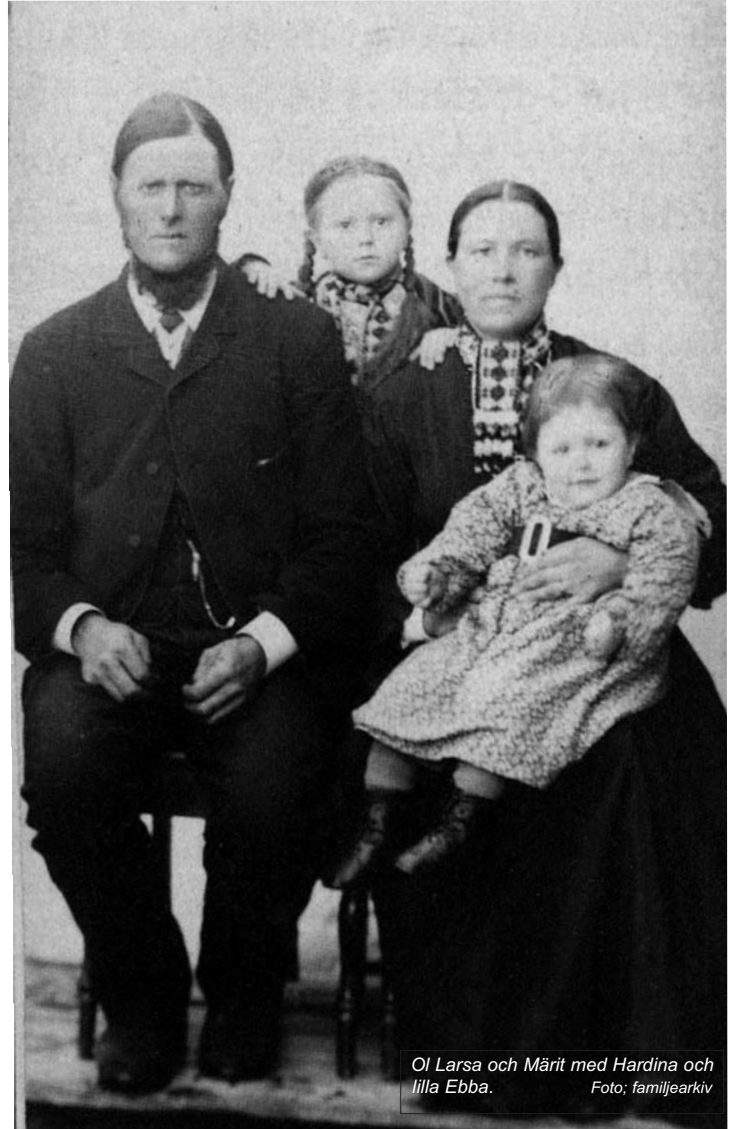
Försäljningen skall ha skett då bolagsfolk kom och förmådde henne att skriva under ett papper. Lill-Sven mindes hur mormor Märít långt senare gråtande beklagade att hon sålt bort hela gården till bolagen. Både han och fadern Gammel-Sven lyckades dock återköpa den del av vallen där huset stod från Kopparfors.

Bara Grundåbygget förblev hela tiden i Klutsjöfolkets ägo, som utarrenderat. Klutsjö-Märít skall ha tagit ett kilo smör per år i hyra av Margareta Söderkvist i Bygget.

Gammel-Sven Svenska körde taxi några år på trettioalet då ödebygdsvägen var ny.

Han var en mycket vänlig, omtyckt och godlynt person, vars långa och slitsamma liv dock slutade i tragedi.

Tillsammans med de starka värkmedicinerna han tvingades ta kom det brännvin som bara flöt alltför rikligt i skogarna att omtöckna hans sinnen.

Ol Larsa och Märít med Hardina och lilla Ebba. Foto: familjearkiv

Då han till sist nedbruten kom på hospital var det för sent.

I sin förvirring hade han då hunnit vådaskjuta en pojke till döds.

Med vägen kunde de mest oväntade ting komma.

På trettioalet dök en silverhårig sextioåring från USA upp i kostym och bred hatt för att besöka släkten. Hans namn var John Stevenson. Att få grädda pannkakor åt sin försvunne brorson var för Märít en högtid i klass med att koka kaffe åt landshövdingen.

Här sluts vår cirkel

Då auktion hölls efter Märít 1947 försvann mycket gammalt från gården. Lill-Sven Svensson blev därefter Klutsjöns siste bofaste inbyggare. Han ädrog sig tuberkulos under beredskapen, som förvärrades genom hans vana att åka motorcykel till och från skogsarbetena under de hårda krigsvintrarna. Jordbruket och djurhållningen pågick därför bara så länge mor Hardina orkade. Sedan hon dött 1958 fanns bara hästen kvar på gården en tid.

Den storstuga som Ol Larsa och Märít flyttade från Grundån står ännu kvar i Klutsjön den vi i min berättelse

kallade "mormorsstugan", (vår Svens snickarbu). Lillstugan och Staffans gammelstuga byggde Lill-Sven samman till en bostadslänga, som senare har moderniserats ytterligare.

Det fjös som står kvar är byggt kring sekelskiftet, antagligen av Ol Larsa. Sammanbyggd med fjöset stod en stor loge, som revs på sjuttioalet. Även ett stall stod intill, samt två lador på hemtåkten och en mjölkbod nere vid källan mot sjön.

Dagens Klutsjö med sina fritidshus är dock inte helt olik den ödsliga fjällgård som K-E Forsslund mötte.

Även själva gården i Klutsjön är fortfarande sig rätt lik. □

Sven Svensson målade sällan sina härliga figurer, utan de fick vara trävita så när som ögonpupiller. Men några fick dock lite färg på sig.

Gulf Idre

FULLSERVICEMACKEN!

Här tankar både bil- och passagerare energi.

Vi har fullserviceverkstad, däckverkstad, släpvagnsuthyrning

Biltillbehör. Bildelar ordnar vi på i regel en dags leverans tid.

Drivmedel, livsmedel, smörgåsar, korvmenyer, videdouthyrning mm.

Hyr bil hos oss

Tag tåg och buss till upp till Idre. Bilen står här och väntar på dig. Tryggt, enkelt och säkert.

MILJÖSMART!

ÖPPETTIDER
Vardagar 7 - 21
Lör, sön 8 - 21

Idre petroleum

Välkommen till Gulf Idre

Macken mitt i byn

Byvägen 24 • 790 91 Idre • Tel. 0253-20112

Smått o gott

Foto: H. Forsslund

BJÖRNES MAGASIN

I ovädret natten mellan lördag och söndag årsmötetshelgen i september travade nalle förbi efter Fiskartorpsvägen och tömde sitt magasin vid vägrenen, 15 meter från Fiskartorpsvägen 20!

Det är inte första gången vi ser spår av björn mitt inne i stugbyn. För några år sedan gick Björne hela vägen från skogen genom byn ner till telefonkiosken. Onödigt besvär kan man tycka då telefonen är borta sedan länge, och telefonkiosken numer är informationskiosk och lånebibliotek.

Någon bybo påstod att senaste numret av Svensk Jakt saknades!

Bägge dessa händelser inträffade under ovädersnätter och älgjaktstid vilket kan förklara Björnes oblyga uppträdande.

En skitsak

Jag tog en bild av Björnes visitkort som han lämnade på plats.

För att vara riktigt säker på att det stod rätt namn på "visitkortet" så kontaktade jag "storviltjägaren" Kjelle Arvidsson på Knappgården".

- Inget snack om saken, det är Björnes magasin, sa Kjelle.

Den björnen kan känna sig rökt...

När jag sedan på kvällen kom på Knappgården för att äta lite festmiddag så ville Kjelle visa mig sin nya automatiska rök.

Ingen passning alls efter det du tänt röken, sa Kjelle. Pellets av alspån matas automatiskt på eftersom. Man bara tänder och beräknar tid efter köttets tjocklek. Sedan när tiden börja närma sig går man och kollar.

Kjelles nya vilda rök.

Foto: H. Forsslund

Titta här, säger Kjelle och öppnar luckan. Här har jag lite älg men mest är det Björn.

Hmm..., säger jag.

Jag tyckte väl att jag skytmade dig i regndiset i Kringelfjorden i går morse!

Kjelle på björnjakt

FISKARTORPSMINNE

Innan Fiskartorpsstugan i Kringelfjorden byggdes om fritidshus användes den som jakt- och fiskestuga åt ett skogsbolag och lånades ut till personalen. På den tiden fanns en lapp uppsatt vid stugans dörr med en text som löd ungefär så här (som jag minns det).

"I april 1986 gick en björn här förbi", i oktober samma år drog en så svår storm här över att dasset välte. Ingen person kom dock till skada!

LITET BJÖRNÄVENTYR

Jag hade till för ett par år sedan aldrig sett björn i verkliga livet. Spår av björn har jag däremot stött på varje år, mest runt Uggarna uppe vid Stenåssjön och i skogslandet bakom Kringelfjorden. För tre somrar sedan kom jag med min bil efter Kringelfjordsvägen. Jag hade varit och fiskat bäcköring i Byggningån.

Normalt cyklar jag alltid, men nu hade man lagt på så grovt grus att det inte gick att ta sig fram med cykel.

Precis när jag kommer till bron över Byggningån var jag tvungen att stanna till, bara tjugofem meter framför mig står en liten konstig varelse. Den är brun och i princip helt fyrkantig, lika hög som bred som lång.

Plötsligt går det upp vad det är jag ser, en björnung! Björnen står och tittar på mig och när jag öppnar dörren så skuttar den glatt iväg som en hundvalp över vägen och in i skogen på andra sidan där mamma björn troligen väntade. Ingen kamera hade jag naturligtvis med mig, inte ens mobilen!

SÄRNAIT

Någon gång på 80-talet var jag på besök på Bergsvallen belägen på Siksjöbergets östsida. Vid det besöket så fick jag veta av Seved Ebers att i Siksjöberget fanns en världsunik bergart, Särnait. Jag fick med mig en bit hem till Kringelfjorden.

Stenen försvann och det hela glömdes bort tills i somras då min dotter Lina kom med en besynnerlig sten som hon hittat i slätten bakom stugan. Jag tyckte stenen var bekant på något sätt och mindes historien om den märkliga stenen från Siksjöberget

En bit Särnait (de mörka fläckarna på stenen är regndroppar)

Foto: H. Forsslund

STEFAN WALL ÅKERI AB

GRUS, GÅRDSGRUS, SAND
- direkt till din tomt eller bygge.
CHAKTNING • GRÄVNING
PLANERING • SNÖRÖJNING
SKOTERUTHYRNING, FÖRSÄLJNING

GUIDADE SKOTERTURER

HYR SKOTER och kör själv eller **HÄNG MED PÅ SKOTERSAFARI**

UTHYRNING: skotrar, pulkor, kälkar, kläder och vedeldad pool.
SERVICE OCH FÖRSÄLJNING: skotrar - Yamaha, nytt & begagnat.

Fjätervålen

- TOPPEN I IDREFJÄLLEN

BOKA PÅ
fjatervalen.se

- BOENDE
- UTRUSTNING
- SKIDSKOLA
- SKIPASS

Fjätervålens 18 långa, breda och välpreparerade pister är belägna mitt i vidder av orörd och storslagen fjällnatur. Här hittar du också 18 km fina längdskidspår som slingrar sig runt området.

I backen är det gott om plats och de stora åkytorna gör att pisterna håller sig fräscha länge. Det finns aktiviteter för hela familjen och när man vill koppla

av tar man en kopp varm choklad framför en sprakande brasa eller njuter av god, vällagad mat i Vårdshusets lugna atmosfär.

Fjätervålen är en favorit för många alpina klubbar som gärna förlägger träning och tävlingar här. Oavsett om du åker alpint på skidor, snowboard, telemark eller längdåkning, oavsett om du är nybörjare eller expert hittar du ditt lystmäte här.

HÅLL KOLL PÅ OSS!

 Fjätervålen

TEL 0253-211 40 | FJATERVALEN.SE

Köp Idrepasset! 58 nedfarter i Fjätervålen och Idre Fjäll.

VINTERNS ÖPPETTIDER! Öppet dagligen 18 december - 31 januari kl. 9-15, 1 februari - 15 april kl. 9-16.
KVÄLLSÖPPET! Ski non stop kl. 19: 23 december, 30 december, 3 januari samt onsdagar vecka 6-14.

ALPINT • LÄNGD • TUR

Vi utrustar dig!

Öppet alla dagar 9-18 • Centralt i Idre by

► Kunnig personal guidar dig rätt bland marknadens främsta varumärken och modeller av skidor, pjäxor, skidkläder och andra tillbehör.

Prisvärda paket!

Hund
Utrustning/tillbehör
för din hund.

Vandrarhemsboende

Skiduthyrning Butik

Förboka din utrustning på vår websida och erhåll 10% rabatt!

Gilla oss på facebook

Tel 0253-203 08 • www.idrefjallenssport.se

Föreningsnyheterna

Ordföranden har ordet...

Håll go vänner...

Den vintertid nu kommer...

(som Hasse skaldar i inledningen), är väl redan här när du nu läser dessa rader.

Vi har det bra vi som har stuga i Kringelfjorden, eller som en av våra nyare inflyttare skrev i facebookgruppen i somras "Jag är glad att vi valde Kringelfjorden", sånt är roligt att höra. Ja, nu är det väl inte bara den familjen som är nöjd med att ha stuga här, det verkar att så gott som vi alla är nöjda med området och omgivningarna.

På tal om nöjd kom jag att tänka på en liten sedelärande historia jag hörde en gång:

Jag tror att det handlade om en känd svensk advokat, nu är död sedan några år. Han kände sig sönderstressad och fick rådet att åka och bo några dagar i ett kloster för att varva ner.

När han anlände till klostret så visade en munk honom upp till den cell advokaten skull bo i. Innan munken lämnade advokaten sa munken:

Om du behöver något så finns vi därnere. Kom gärna ner så skall vi lära dig att du inte behöver det.

Den som är tacksam för litet har mycket att vara tacksam för eller hur? (Men här uppe finns det mycket att vara tacksam för, eller hur).

Vi får hålla tummarna för att vi får en lika fin vinter som den förra med skidåkning som började i slutet av november och varade ända till påska som det heter i visan.

Skid- & Friluftsföreningen har som vanligt jobbat på...

för att göra möjligheterna till fina sommar- och vinteraktiviteter i och runt Kringelfjorden ännu bättre. Men det får Hans berätta mer om.

Jag skall istället redogöra för vad som finns att säga om hur det har fungerat med vägar och Va-anläggning etc.

GEMENSAMHETSANLÄGGNINGARNA

Va-systemet

Va-systemet har fungerat utmärkt fram till månadsskiftet juni-juli då ett fruktansvärt åskoväder drog fram över Kringelfjorden och slog ner på flera ställen. Bl.a. i en elcentral som försörj elvärmeslingor med ström i färskvattenledningarna i stugbyn. En rörkoppling fullständigt exploderade med en stor vattenläcka som följt. Området blev naturligtvis utan vatten och värmekablarna förstörda. (Samma sak hände för ett par år sedan).

Som om inte det räckte så trängde vatten upp i ett tiotal hus som fick vattenskador av varierande grad pga. att vattnets huvudkran inne i huset inte var avstängd. Den förstörda rörkopplingen grävdes upp och byttes ut så fort Hattis fick delar.

Nya uppgrävningar för att lägga ner nya värmekablar kommer att ske under senhöst och vinter. Den enda trösten i eländet är att vi nu har vattenledningssystemet försäkrat. Några husägare fick även kyl, frys och annan elektronik förstörd i ovädret.

Blixtskåran svänger runt och fortsätter upp på andra sidan.

Foto: H.Forslund

En tall efter skidspåret (500 m efter skidbron) fick även den en ordentlig påhälsning av blixten som brände och spräckte tallen ca 10 m. Klöv bland annat två ledmarkeringar i metall mitt itu. Såg ut som en svetslåg delat dem.

Eldragning till försälda tomter.

Framdragning av el till försälda tomter i stugbyn kommer att ske i vinter.

Vattenverket

Pump för inkommande vatten kommer att byggas om för att ge hydroforerna en jämn vattenpåfyllning, vilket kommer att ge ett jämnare vattentryck ut i ledningssystemet.

Elslingorna i stugbyn

Värmekablarna sätts på när risk för frysnings finns. Obs. påkopplingen får endast ske av Göran Edlund och Kjell Gustafsson, ingen obehörig får röra kopplingskåpen.

Undvik frysnings och frysskador

En av de absolut vanligaste orsakerna till fruset avlopp är läckande (droppande) kranar och wc-stolar. När dropparna eller svagt rinnande vatten når tomma och kalla avloppsrör fryser det till is och "ljusstöpingseffekt" uppstår och hela röret fryser så småningom och du har ett svårtinat avlopp som följd, förutom att du riskerar att få huset översvämmat av vatten.

VIKTIGT

Stäng av vattnet INNE i huset när du lämnar det. Speciellt viktigt i stugbyn. Här skall man aldrig röra avstängningen utomhus utan kontakta i stället Hattis vid behov.

VÄGAR/SNÖRÖJNING

Sedvanligt vägunderhåll med hyvling och saltning har utförts på de grusbeklagda vägarna under sommaren samt att en del så kallade "potthål" på Kringelfjordsvägen har lagats.

Vi har samma snöröjare som i fjol (PeRo Särna). Om du har synpunkter på snöröjningen och vägar kontaktar du mig, Kurt Pettersson på tel. 070-601 90 24.

Nya 50-skyltar

Nya 50 skyltar vid infarten till området från riksvägen är uppsatta då de gamla var mer eller mindre oläsliga.

Sandlädor

Även i vinter finns det möjlighet att hämta sand vid ishalka. Två sandlädor finns. En är placerad vid uppfarten till Näverbäcksvägen och en vid första vägforsningen inne i stugbyn. Här kan sand hämtas för att strö ut på väg och gångvägar vid behov.

ÅTERVINNINGSCENTRALEN

Återvinningscentralen är enbart till för det som är skyltat på respektive kår som:

- BRÄNNBART
- KOMPOST (livsmedelsrester),
- HÅRDPLAST/PLASTFLASKOR
- METALLSKRAPOR
- GLAS/GLASFLASKOR
- BATTERIER.

Ingenting annat får lämnas vid återvinningscentralen!

Vi har tyvärr återkommande problem med folk som ställer ner byggsopor, teveapparater och uttjänta elartiklar etc. Vem skall ta hand om detta?

Inte sopbilen i alla fall! Hjälptill och håll koll på grannar och hyresgäster så vi slipper eländet.

KONTAKT

Frågor gällande Kringelfjorden och vår verksamhet...

Dessa kan du ställa till föreningen via "kontakt" på vår hemsida: www.kringelfjordens-stugby.se

När det gäller vägar och snöröjning kontaktar du mej: Kurt Pettersson på tel. 070-601 90 24

Vid akuta ärenden gällande stugbyn, Ring Hans-Ove Fjätvall på telefon 076-838 45 75.

Vad som övrigt hänt inom vårt område sen sist, och lite om vad som komma skall, redogör Hans för under rubriken "Skid- & Friluftsföreningen".

Med önsknings om tidig snö så vi får njuta av härlig och snörök vintersäsong.

Kurt Pettersson

Skid- & Friluftsföreningen

Så, det bästa sparade jag till sist. Allt positivt som skett på trivsselfronten.

Vi, alla medlemmar i Skid- & Friluftsföreningen arbetar oförtröttligt vidare för att utveckla trivselsen och fritidsmöjligheterna för att göra vårt härliga Kringelfjorden ännu vackrare, mysigare och attraktivare.

Medlemsantalet

Medlemsantalet stiger sakta men säkert. Vid årsmötet nu 2017 var vi 129 glada medlemmar.

Trots allt frivilligt arbete och i bland de rätt stora privata ekonomiska insatser som görs, finns det fortfarande fastighetsägare som väljer att stå utanför för föreningen och inte bidra till utvecklingen av området.

Det är naturligtvis fritt för var och en att välja om man vill vara med eller inte i föreningen.

Att några sedan hyr ut sina stugor med "tillgång till skidspår på gångavstånd" etc. kan jag personligen uppleva lite omoraliskt!

Vad har hänt sedan sist, och vad händer framöver. Se nästa sida.

TACK ALLA FRIVILLIGA JOBBARE!
Aldrig tidigare har vi haft så mycket arbetskraft på arbetsdagarna som vid detta årsmöte!
Naturligtvis räckte inte arbetsdagarna till utan styrelsen och några till startade några dagar före och höll på några dagar efter.

ETT SPECIELLT TACK

Till Jan-Ivar Rustad och hans svärson Fredrik som kom ända från Lillehammer i två bilar. En med grävska och en med telefonstolpar till belysningen i pulkabacken!!!
Göran Edlund och Kjelle Gustafsson som är helårsboenden och fixar mycket som märks men aldrig nämns.

ARBETSDAGARNA Foto: H.Forslund

Något av det som gjordes

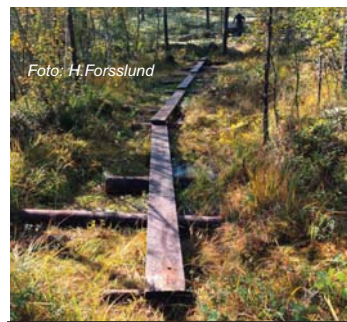
- Allt fällt timmer som låg nedanför Brasudden bars upp för torkning.
- Ved till slobodarna/vindskydd kapades- och höggs upp.
- Hela Brasudden slyrjordes och riset bars bort och timret från i fjol bars upp från "dalen".
- Sloboden vid Brasudden fick nytt tak.
- Sloboden vid Blankvattentjärn fick nytt tak ny eldstad och nya bänkar.

Foto: H.Forslund

- Sommarleden drogs om efter sloboden vid Blankvattentjärn. Gammal märkning togs bort, ny sattes upp. Nya spänger lades ut över myren. Förtydligande skyltar gällande sommarleden har satts upp vid gamla skidmilspåret vid Rödningtjärn.

Foto: H.Forslund

- Skidbron över Byggnången har fått nya räckan.

- Stigen från Stortjärnsringen har fått en riktig bro som kan bära pistmaskinerna.

- Riset i skiboard/pulkabacken har tagits bort.

- Uppsättning av belysningsstolpar i skiboard/pulkabacken har påbörjats.

- Transportspåret förlängning gällande skid- och skoter från återvinningscentralen vidare söderut i området pågår.

- Utkörning av sågspån till motionsspåret har skett.

- Städningsarbeten vid återvinningscentralen och infarten vid brevlådorna är utförd.

- Målning och reparation av reningsverkets sydgavel är utförd.

- Stubbar har rensats bort efter transportleden mellan spårcentralen och återvinningsstationen.

- Markplanering för carporten för pistmaskiner har utförts. Säkert har jag glömt några andra fina insatser som gjorts denna helg.

- Livbojar med kastlina 4 st är sedan tidigare uppsatta. Vid: Sundet in från Älvrostjärn, Lillströmmen, Brasudden, och Badstranden.

Avslutning med Kolbotten och messmörduppa samt kaffe.

Det var populärt. Eva och Lisbeth stekte över hundra kolbotten i tältkåtan.

Foto: H.Forslund

Tack ALLA! Tror inte någon fritidsby i fjällvärlden kan mäta sig med Kringelfjorden och dess bebyggare.

Finns det en vackrare belägen fritidsby och som kan erbjuda så mycket för alla? Sommar som vinter.

- Och det mesta görs med frivilliga insatser!

Tack alla Kringelfjordare, - vi har något unikt som vi skall fortsätta att utveckla och vara rädda om.

FLITIGT JOBBAT - ÄVEN EFTER ARBETSHELGEN!

Jan-Ivar Rustad och Göran Edlund har jobbat sju tolvtimmarspass för att hinna göra så mycket spårunderlagsförbättringar som möjligt inför kommande skidsäsong. Jan-Ivar hade kvar sin grävska och lastbil som han tog från Lillehammer till arbetshelgen.

- Resterade stubbar efter transport/skid/skoterleden mellan spårcentralen och återvinningsanläggningen är borttransporterade och marken planerats.

- Grovstädning och markplanering runt reningsverket har skett.

- Stubbar från markplaneringen för pistmaskinsgaraget har transporterats bort.

- Skoterpassagen från sjön upp till återvinningsanläggningen har planerats om och jämnats till.

- Transport/skid/skoterleden mellan återvinningscentralen och Sikvägen färdigplanerad och stubbar bortkörda.

SKIDSPÅR

- **5km:** Från bron och vidare runt och tillbaka har sten- och stubbröjts, samt ytterligare planerats. Stubbar har även körts bort. Kurvor har rätats ut. De djupa traktorspåren vid Rödningtjärnslogboden har fyllts igen. Sista långa backen tillbaka ner mot skidbron har rätats till och fått en "lugnare" fallhöjd.

- 10km:

Biten från 5km-spåret upp till timmervägens vändplan (slingervägen) har planats ut något och breddats samt rensats från stubbar och stenar. Stubbar och har körts bort, Paul och Birgitta Haberman jobbade två heldagar med att gå runt spåren med räfsa och kratta för finplanering. *Bra gjort! speciellt med tanke på vädret.*

Ett fantastiskt arbete som utförts. Många ton med sten och åtskilliga kubikmeter stubbar har hanterats. Utan Jan-Ivars maskinpark som han frikostigt tillhandahållit har detta varit omöjligt!

Webbkameran

Ny router och webbkamera är installerad så nu funkar allt igen.

Foto: H.Forslund

Nyårsbrasan

Brasan tänds sedan vanligt kl. 17.00 och Skid- & Friluftsföreningen bjuder förutom brasa på kaffe, glögg/varm saft, korvgrillning och gemytlig samvaro med nya och gamla vänner.

Foto: Ute Meyer

Nyårslotteriet - Kringelfjordsbanken
Utlotning av 2017 års Kringelfjordsbank till förmån för Skid- & Friluftsföreningen blir det naturligtvis. Har du inte kontanter har vi Swich och kortterminal.

Foto: C. Björklund Ström

Kul i Påsk påskafton

Föreningens stora familjefest "Kul i Påsk" en jättopopulär tradition, (nu fjärde året). Påskafton. 11.00 - 14.30. Som vanligt blir det fika och grillkorv, lotterier med massor av fina vinster, fiskdamm, skotersafari, skidtävlingar, madrassrace, renskiljning och andra aktiviteter.

Programmet kommer vi lägga ut på hemsidan och facebook samt sätta upp på informationstavlan vid spårcentralen.

Var med och bidra till festen

Har du lotteri/tävlingsvinster eller saker att fylla fiskdammså sarna med som du kan skänka?

Om du (eller ditt företag) har något att bidra med så kontakta gärna mig eller Göran Edlund. Mig (Hans) hittar du på 070-683 78 44

<hans@bergodahl.se> eller <info.skidofriluft@kringelfjordens-stugby.se> Göran kontaktar du på 070-595 09 14 <goranedlund36@gmail.com>

Vi är jättetacksamma om vi kan få in skänkta priser i god tid före påsk så vi hinner göra vinstlistorna.

Majbrasa

Även Majbrasan är nu tradition. Information om majbrasan kommer på hemsidan, facebook och på informationstavlan i byn.

Julbord & Påskbuffé

KNAPPGÅRDEN

Efter att besvikna som missade Knappgårdsmiddagen årsmötetshelgen hört av sig, så skall vi försöka vara tydligare med informationen om middagar på Knappgården. Så kolla hemsida, facebook och anslagstavlan.

Foto: H.Forslund

HEMSIDAN/FACEBOOK

Bästa sättet att hålla sig informerad om skidspårsstatus och vad som hänt eller händer i Kringelfjorden är att kolla in vår hemsida och facebookgrupp.

Vår webbredaktör/ansvarig,

Carina Ström Björklund

<bjorklundstrom@telia.com> hjälper dig gärna att lägga upp ett konto om du inte själv kan lägga upp ett konto/profil.

TREVLIG VINTER I BACKAR OCH SPÅR

- önskar Hans, och styrelsen dej och de dina.

Besök gärna vår hemsida för fortlöpan information

www.kringelfjordens-stugby.se

elkedjan®

I våra varuhus hittar Du allt från grund till skorsten!

ALLTID BRA ERBJUDANDEN!

Nyhet!

Vi erbjuder dessutom alla Kringelfjordskunder 5% rabatt
 Uppge bara att du är från Kringelfjorden i kassan.
 (5% på det du handlar inne i butik)

BYGGMATERIAL • FÄRG
 KAMIN • KÖK • BADRUM
 FÖNSTER • DÖRRAR • KYL
 SPIS • DISK • TVÄTT • TORK
 FRYS • VÄRMEPUMP

ALLT FÖR KÖKET

OCH TVÄTTSTUGAN

Vi hjälper dig hitta rätt produkter som ger dig rent hus, rena kläder och ett trivsamt hem!

FÄRG FRÅN NORDSJÖ!

Idre BYGG & JÄRN

TEL 010-471 96 00 • ÖPPET Måndag-fredag kl 7-17, Lördag kl 9.30-13

När du handlar hos oss får du alltid låna släpvagn gratis.

**Dalarnas Största
Polarishandlare**

**ABRIS
SJÖ & SNÖ**

LEKSAND · MORA · SÄRNA
0247-346 32 0250-59 35 00 0253-100 10
www.abris.se Since 1981

WWW.abris.se • Gilla oss på Facebook

Skotrar, nytt och begagnat

ATV, snöslungor och motorsågar

Släpvagnar och båttrailers

Serviceverkstad

Drivremmar och olja

Tillbehör och reservdelar

Stort utbud av kläder och hjälmar till
barn, dam, herr mm.

ÖPPETTIDER

Mån-fre 08-17 • Lunch 12-13
(Dec-påsk även lör 10-13)

Tel. 0253-100 10 • sarna@abis.se

Välkommen in till oss
- mitt i Särna